Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 135 (207) | Панядзелак, 17 чэрвеня 1940 г. | Цана 10 кап

ПАЧАЛАСЯ СЕНАЎБОРКА

ВЫСОКАЕ (па тэлефону). Калгасы Высокаўскага раёна пачалі сенаўборку. Дружна і арганізавана вышлі калгаснікі сельгасарцелі імені 17 верасня на касьбу. За 14 і 15 чэрвеня скошана 24 га лугавой травы і 5 га канюшыны.

Калгаснікі старыкі—70-гадовы Аляксей Рамак, 64-гадовы Менюк Віктар і Іваноў перавыконваюць нормы выпрацоўкі па касьбе.

Да сенакашэння таксама прыступіў калгас „Перамога“.

АПЕРАТЫЎНА І КАНКРЭТНА КІРАВАЦЬ СПАБОРНІЦТВАМ НА БУДАЎНІЦТВЕ ДАРОГ

Соцыялістычнае спаборніцтва з'яўляецца магутным сродкам творчай ініцыятывы працоўных нашай краіны, высокай вытворчасці працы ва ўсіх галінах будаўніцтва. Яно паскорыла выкананне планаў сталінскіх пяцігодак. У ходзе спаборніцтва нарадзіўся стаханаўскі рух, а затым яго новая фаза — многастаночнае абслугоўванне і сумяшчэнне прафесій.

Як паказвае многагадовы вопыт, што поспех соцыялістычнага спаборніцтва залежыць уперад за ўсё ад канкрэтнага і аператыўнага кіраўніцтва ім, ад штодзённай дапамогі спаборнічаючым. Іменна гэта надае сілу спаборніцтву, натхняе яго ўдзельнікаў на заваяванне новых поспехаў.

Старшыня Астрамічэўскага сельсовета, Брэсцкага раёна, тав. Шыш І. І. з першага дня разгортвання работ па рамонту дарог у сваёй дзейнасці звярнуў увагу на правядзенне масава-палітычнай работы ў вёсках, на арганізацыю працоўных мас вёскі за своечасовае выкананне плана дарожнага будаўніцтва. Ён забяспечыў масавы выхад на работу рабочай сілы, правярае выкананне штодзённых аператыўных заданняў землякопамі, цеслярамі і возчыкамі. Сельсовет ідзе ў перадавых радах у раёне па дарожнаму будаўніцтву.

Так-жа пабудавалі сваю работу старшыні Пікарскага сельсовета, Высокаўскага раёна, тав. Ласовіч і Агародніцкага сельсовета, гэтага-ж раёна, тав. Галоўка. Іх сельскія советы лепш другіх арганізавалі будаўніцтва дарог. Яны спаборнічаюць за першынство ў раёне.

Але ёсць яшчэ немала і такіх кіраўнікоў, якія справе рамонту і новаму будаўніцтву дарог і мастоў не ўдзяляюць належнай увагі, не арганізоўваюць соцыялістычнага спаборніцтва, і канкрэтнае кіраўніцтва работай падмяняюць парадкай шумікай. За прыкладамі далёка не хадзіць.

Брэсцкі раён уступіў у соцыялістычнае спаборніцтва з Высокаўскім раёнам на хутчэйшае і лепшае правядзенне дарожнага будаўніцтва. Быць удзельнікам соцыялістычнага спаборніцтва—вялікая чэсць. Гэтую чэсць трэба апраўдаць канкрэтнымі справамі. Брэсцкі-ж райвыканком (старшыня тав. Скараход) не арганізаваў спаборніцтва сярод сельскіх советаў і будаўнікоў дарог, не ўзначаліў яго, а падмяніў парадкай дэкларацыяй, як аб гэтым паведаміў нам начальнік дарожнага аддзела РВК т. Петрыкаў.

21 мая было прынята рашэнне райвыканкома аб правядзенні дэкадніка па будаўніцтву дарог тэрмінам з 1-га па 10-га чэрвеня. Гэтаму рашэнню, як аказалася потым, не суджана было ажыццявіцца, бо сам-жа райвыканком пазаўтра забыўся аб ім. У рэзультаце такіх фармальных адносін райвыканкома да справы выхад людзей на будаўніцтва дарог у большасці сельсоветаў раёна вельмі спыніўся. План дарожнага будаўніцтва выканан на 18 процантаў.

Пара зразумець кіраўніцтву райвыканкома, што соцыялістычнае спаборніцтва не ёсць канцылярская справа. „Соцыялістычнае спаборніцтва ёсць выражэнне дзелавой рэволюцыйнай самакрытыкі мас, апіраючайся на творчую ініцыятыву мільёнаў працоўных. Усякі, хто свядома, ці бессвядома, гэтую самакрытыку, гэтую творчую ініцыятыву мас, павінен быць адкінуты прэч з дарогі, як тормаз нашай вялікай справы“. (Сталін).

Нам прадстаіць да пачатку масавага разгортвання работ па ўборцы ўраджаю адрамантаваць усе дарогі і масты, і ў першую чаргу тыя, якія звязваюць раёны з цэнтрам вобласці, сельсоветы з прыстанцыйнымі загатавіцельнымі пунктамі, на якія павінна будзе паступаць сельскагаспадарчая прадукцыя (хлеб, бульба, сена і інш.). Справа не церпіць ні малейшай затрымкі. Гэты перыяд часу павінен быць максімальна выкарыстан на выкананне плана дарожных работ.

Рамонт і новае будаўніцтва дарог і мастоў у нашай вобласці з'яўляецца справай асаблівай дзяржаўнай важнасці. Райкомы КП(б)Б, райвыканкомы і дарожныя арганізацыі павінны разгарнуць палітычна-растлумачальную работу сярод насельніцтва і арганізаваць масавы выхад людзей на будаўніцтва дарог. Арганізаваць і ўзначаліць соцыялістычнае спаборніцтва паміж раёнамі, сельсоветамі, паселішчамі і асобнымі работнікамі на будаўніцтве.

Паменш шумікі і парадкасці ў спаборніцтве па будаўніцтву дарог! Паменш паперовых рэзалюцый! Пабольш практычнай дапамогі спаборнічаючым. Неабходна дапамагчы дарожным работнікам правільна расставіць людзей на рабоце, арганізаваць гласны ўлік выканання абавязацельстваў тых, хто спаборнічае, шырока прапагандаваць вопыт стаханаўцаў. Трэба ўстанавіць штодзённы кантроль за выкананнем планаў работ па рамонту і новаму будаўніцтву дарог і мастоў на кожным асобным участку.

Толькі такое спаборніцтва, якога патрабуе наша партыя, прынясе карысць справе, забяспечыць заваяванне нашай вобласцю першынства ў рэспубліцы па дарожнаму будаўніцтву.

СВЯТА КУЛЬТУРЫ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

На заключным канцэрце дэкады беларускага мастацтва прысутнічалі таварышы І. В. Сталін, В. М. Молатаў, К. Е. Варашылаў, Л. М. Кагановіч, М. І. Калінін, А. А. Андрэеў, А. І. Мікаян, А. А. Жданаў, Л. П. Берыя, Г. Н. Маленкоў, Г. М. Дзімітраў, М. Ф. Шкіратаў, Н. А. Булганін, П. К. Панамарэнка, А. С. Шчэрбакоў.

Дэкада беларускага мастацтва, прайшоўшая з велізарнейшым поспехам закончылася 15 чэрвеня заключным канцэртам у Вялікім Тэатры СССР. Сярод прысутнічаўшых на канцэрце знаходзіліся Народныя Камісары, дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР, Вярхоўнага Совета РСФСР, Вярхоўнага Совета БССР, артысты, музыканты, пісьменнікі. Прысутнічалі чыны дыпламатычнага корпуса, карэспандэнты замежнай прэсы.

Канцэрт выліўся ў сапраўднае свята культуры беларускага народа. З вялікім уздымам і натхненнем выступалі прадстаўнікі вызваленых народаў Заходняй Беларусі. Вялікі поспех мела жыццярадасная песня „Нам прыслала Масква падмацаванне“, складзеная самім калектывам.

На канцэрце прысутнічалі таварышы **І. В. Сталін, В. М. Молатаў, К. Е. Варашылаў, А. А. Жданаў, Л. М. Кагановіч, М. І. Калінін. А. А. Андрэеў, А. І. Мікаян, Г. М. Дзімітраў, М. Ф. Шкіратаў, Н. А. Булганін, П. К. Панамарэнка, А. С. Шчэрбакоў.**

У НАРОДНЫМ КАМІСАРЫЯЦЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ

Заключэнне канвенцыі паміж Саюзам Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік і Германіяй аб парадку ўрэгуліравання пагранічных канфліктаў і інцыдэнтаў.

10 чэрвеня 1940 года ў Маскве была падпісана канвенцыя паміж СССР і Германіяй аб парадку ўрэгуліравання канфліктаў і інцыдэнтаў на дзяржаўнай граніцы, устаноўленай совецка-германскім дагаворам аб дружбе і граніцы ад 28 верасня 1939 года.

Перагаворы працякалі ў дружаскай атмасферы і былі паспяхова закончаны на працягу аднаго месяца.

Канвенцыю падпісалі: па ўпаўнаважанню Урада Саюза ССР А. М. Александраў, ад імені германскага урада — п. Рэйнгольд-фон-Заўкен.

АБ ПРЫСВАЕННІ ВОІНСКІХ ЗВАННЯЎ ВЫШЭЙШАМУ НАЧАЛЬСТВУЮЧАМУ САСТАВУ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР

(Працяг. Пачатак глядзі ў газеце за 9, 11, 12, 14, 15 і 16 чэрвеня)

Совет Народных Камісараў Саюза ССР **пастанаўляе:**

Зацвердзіць прапановы Урадавай Камісіі аб прысваенні асобам вышэйшага начальствуючага састава Чырвонай Арміі воінскіх званняў, устаноўленых Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюза ССР ад 7 мая 1940 года.

XV.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА АВІЯЦЫІ

48. Міхельсон Герберту Фрыдрыхавічу.
49. Мічугіну Фёдару Георгіевічу.
50. Молакову Васілію Сергеевічу.
51. Нанейшвілі Владзіміру Вардзенавічу.
52. Нарышкіну Леаніду Ільічу.
53. Некрасаву Александру Петровічу.
54. Нікіціну Алексею Васільевічу.
55. Нікалаенка Еўгенію Макаравічу.
56. Новікаву Александру Александравічу.
57. Осіпенка Александру Сцепанавічу.
58. Перфільеву Міхаілу Іванавічу.
59. Петрову Івану Фёдаравічу.
60. Палыніну Фёдару Петровічу.
61. Памеранцаву Зіновію Максімавічу.
62. Потыхіну Івану Гаўрылавічу.
63. Сенатараву Александру Сергеевічу.
64. Сінякову Сергею Паўлавічу.
65. Скоблік Філіпу Семёнавічу.
66. Скробук Іосіфу Васільевічу.
67. Сокалаву Івану Ефімавічу.
68. Сокалаву-Сакалёнак Нікалаю Александравічу.
69. Спірыну Івану Тімафеевічу.
70. Сцерлігову Барысу Васільевічу.
71. Строеву Міхаілу Паўлавічу.
72. Татарчэнка Еўгенію Іванавічу.
73. Таюрскаму Андрэю Іванавічу.
74. Тяплінскаму Барысу Львовічу.
75. Турманскаму Александру Александравічу.
76. Тхор Грыгорыю Іларыёнавічу.
77. Усцінаву Александру Захаравічу.
78. Фалалееву Фёдару Якаўлевічу.
79. Фёдараву Фёдару Гаўрылавічу.
80. Філіну Александру Іванавічу.
81. Харытонаву Міхаілу Петровічу.
82. Хрукіну Тімафею Тімафеевічу.
83. Чэрных Сергею Александравічу.
84. Шарапаву Андрэю Радзіёнавічу.
85. Шэўчэнка Владзіміру Іларыёнавічу.
86. Шахт Эрнсту Генрыхавічу.
87. Шэлуніну Петру Семёнавічу.
88. Шышкіну Міхаілу Васільевічу.
89. Шкурыну Якаву Сцепанавічу.
90. Юсупаву Паўлу Паўлавічу.

XVI.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА ТАНКАВЫХ ВОЙСК:

1. Алексееву Нікіфару Ефрэмавічу.
2. Алексеенка Ілье Пракоф'евічу.
3. Антонаву Грыгорыю Якаўлевічу.
4. Баранаву Віктару Ільічу.
5. Балотнікаву Нікалаю Антонавічу.
6. Борзікаву Арсенію Васільевічу.
7. Барзілаву Семёну Васільевічу.
8. Ведзенееву Нікалаю Дзенісавічу.
9. Вяршыніну Барысу Георгіевічу.
10. Волах Петру Васільевічу.
11. Вольскаму Васілію Тімафеевічу.
12. Гольцаву Нікалаю Дзмітрыевічу.
13. Іванову Васілію Іванавічу.
14. Іванову Георгію Іванавічу.
15. Кашуба Владзіміру Несцеравічу.
16. Кавалёву Грыгорыю Нікалаевічу.
17. Каралёву Міхаілу Александравічу.
18. Котаву Петру Васільевічу.
19. Куркіну Алексею Васільевічу.
20. Лазарэву Івану Гаўрылавічу.
21. Мішаніну Тімафею Андрэевічу.
22. Маргунову Радзіону Нікалаевічу.
23. Мастовенка Дзмітрыю Карпавічу.
24. Обухову Васілію Васільевічу.
25. Павелкіну Міхаілу Іванавічу.
26. Панфілаву Алексею Паўлавічу.
27. Палікарпаву Александру Георгіевічу.
28. Папову Алексею Фёдаравічу.
29. Патапаву Міхаілу Іванавічу.
30. Пататурчэву Андрэю Герасімавічу.
31. Пуганаву Віктару Паўлавічу.
32. Рэмізаву Фёдару Тімафеевічу.
33. Севастьянаву Петру Андрэевічу.
34. Семенчэнка Кузьме Александравічу.
35. Салянкіну Егору Нікалаевічу.
36. Сулейкаву Кірылу Ф[illegible]авічу.
37. Сухову Івану Прако[illegible]евічу.
38. Тамручы Владзіміру [illegible]цепанавічу.
39. Фінленка Нікалаю Владзіміравічу.
40. Чэрняўскаму Міхаілу Львовічу.
41. Чэтверыкову Нікалаю Алексеевічу.
42. Штэўневу Андрэю Дзмітрыевічу.
43. Штромберг Альберту Іванавічу.
44. Шураву Петру Еўд[illegible]авічу.

XVII.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА ВОЙСК СУВЯЗІ:

1. Афанасьеву Алексею Васільевічу.
2. Белікаву Міхаілу Трафімавічу.
3. Борзаву Нікалаю Александравічу.
4. Булычыву Івану Тімафеевічу.
5. Волк Сцепану Фомічу.
6. Гаврыкіну Васілію Міхайлавічу.
7. Грэбневу Валенціну Архіп[illegible]ічу.
8. Грыгор'еву Андрэю Тэрэнцьевічу.
9. Дабыкіну Дзмітрыю Міхайлавічу.
10. Дубінкіну Владзіміру Афанасьевічу.
11. Каргалолаву Тіхону Паўлавічу.
12. Кірычэнка Івану Тімафеевічу.
13. Кавалёву Іосіфу Несцеравічу.
14. Каралёву Івану Фёдаравічу.
15. Краснову Андрэю Іванавічу.
16. Панфілаву Владзіміру Аўтаномавічу.
17. Турцаву Нікалаю Дзем'янавічу.
18. Сокалаву Сергею Міхайлавічу.
19. Стралкову Андрэю Матвеевічу.
20. Якаўлеву Аркадзію Сергеевічу.

XVIII.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА ІНЖЫНЕРНЫХ ВОЙСК:

1. Баранаву Нікалаю Парфеньевічу.
2. Васільеву Петру Міхайлавічу.
3. Вараб'ёву Міхаілу Петровічу.
4. Галіцкаму Івану Паўлавічу.
5. Ермалаеву Паўлу Александравічу.
6. Зотаву Васілію Федотавічу.
7. Ільіну-Міткевіч Александру Фёдаравічу.
8. Котляр Леонцію Захаравічу.
9. Молеву Міхаілу Іванавічу.
10. Назараву Канстанціну Сцепанавічу.
11. Неўскаму Георгію Георгіевічу.
12. Новікаву Фёдару Васільевічу.
13. Падасек Паўлу Міхайлавічу.
14. Петрову Івану Андрэевічу.
15. Пазнееву Івану Георгіевічу.
16. Судзьбіну Паўлу Іванавічу.
17. Сысоеву Еўгенію Владзіміравічу.
18. Унгерман Нікалаю Іванавічу.
19. Хрэнаву Аркадзію Фёдаравічу.
20. Чэніну Сергею Алексеевічу.
21. Шэстакову Владзіміру Філіпавічу.
22. Шульц Георгію Антонавічу.

XIX.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА ТЭХНІЧНЫХ ВОЙСК:

1. Баранаву Сергею Васільевічу.
2. Везанічаву Акіму Герасімавічу.
3. Галоўка Владзіміру Александравічу.
4. Гершкнер Міхаілу Львовічу.
5. Жукаву Аверкію Кірылавічу.
6. Зеленцову Фёдару Нікалаевічу.
7. Ільменскаму Паўлу Александравічу.
8. Кашчэеву-Семіну Івану Гаўрылавічу.
9. Каюнову Матвею Максімавічу.
10. Кандрацьеву Захару Іванавічу.
11. Каралёву Анатолію Нікалаевічу.
12. Касенка Васілію Семёнавічу.
13. Кацюкову Аркадзію Васільевічу.
14. Красільнікаву Міхаілу Васільевічу.
15. Крукаву Александру Еўдакімавічу.
16. Кунцэвіч Васілію Петровічу.
17. Лебедзеву Дзмітрыю Александравічу.
18. Лебедзеву Івану Андрыянавічу.
19. Маславу Алексею Гаўрылавічу.
20. Мельнікаву Петру Герасімавічу.
21. Прасфіраву Нікану Андрэевічу.
22. Сальнікаву Івану Петровічу.
23. Сіваеву Максіму Наумавічу.
24. Трафімаву Александру Петровічу.
25. Філіпаву Фёдару Грыгор'евічу.
26. Філічкіну Віктару Міхайлавічу.

XX.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА ІНТЭНДАНЦКАЙ СЛУЖБЫ:

1. Афанасьеву Владзіміру Петровічу.
2. Балабусаву Васілію Федотавічу.
3. Власаву Владзіміру Нікалаевічу.
4. Волкаву Андрэю Сергеевічу.
5. Вургафту Александру Алексеевічу.
6. Герасімаву Сцепану Семёнавічу.
7. Дзерначову Владзіміру Паўлавічу.
8. Драчову Паўлу Іванавічу.
9. Дударэву Івану Ільічу.
10. Еўціхееву Івану Семёнавічу.
11. Епіфанаву Тіхону Іосіфавічу.
12. Жараву Фёдару Іванавічу.
13. Жукаву Міхаілу Іосіфавічу.
14. Зусмановіч Грыгорыю Майсеевічу.
15. Калачову Андрэю Дзмітрыевічу.
16. Кавалёву Александру Іванавічу.
17. Калядка Луке Семёнавічу.
18. Канстанцінаву Міхаілу Петровічу.
19. Корват Івану Александравічу.
20. Кузнецову Нікалаю Александравічу.
21. Лагунаву Феофану Нікалаевічу.
22. Лобаву Андрэю Іванавічу.
23. Логінаву Івану Міхайлавічу.
24. Мізонаву Владзіміру Паўлавічу.
25. Мікуцкаму Владзіславу Антонавічу.
26. Найдзёнаву Нікалаю Александравічу.
27. Петрову Сергею Семёнавічу.
28. Сідараву Алексею Філіпавічу.
29. Спатарэль Івану Канстанцінавічу.
30. Уткіну Петру Васільевічу.
31. Фінагенаву Міхаілу Іванавічу.
32. Фаменка Дзмітрыю Антонавічу.
33. Хоценка Якаву Алексеевічу.
34. Цірковіч Владзіміру Васільевічу.
35. Шэбуніну Александру Іванавічу.
36. Шыляеву Афанасію Мітрафанавічу.

Старшыня Совета Народных Камісараў Саюза ССР В. МОЛАТАЎ.

Упраўляючы справамі Совета Народных Камісараў Саюза ССР М. ХЛОМАЎ.

Масква, Крэмль, 4 чэрвеня 1940 г.

Новы кінотэатр „Масква“ у Ерэване (Армянская ССР), пабудаваны па праекту інжынера Сафарян.

Фота Г. Багдасаряна. Фота-кліше ТАСС.

ПАВЕДАМЛЕННЕ ТАСС

аб ліквідацыі Совецка-Літоўскага канфлікта

14 чэрвеня Старшыня Совета Народных Камісараў СССР тав. Молатаў зрабіў ад імені ўрада наступнае прадстаўленне знаходзячамуся ў Маскве літоўскаму міністру замежных спраў п. Урбшысу, для перадачы ўраду Літвы:

„У рэзультаце адбываўшагася ў апошні час у Маскве абмену думак паміж Старшынёй Совета Народных Камісараў СССР тав. В. М. Молатавым і Старшынёй Совета Міністраў Літвы п. Меркісам, а таксама літоўскім міністрам замежных спраў п. Урбшысам Совецкі ўрад лічыць устаноўленымі наступныя факты.

1. На працягу апошніх месяцаў у Літве меў месца рад выпадкаў пахішчэння літоўскімі уладамі совецкіх ваеннаслужачых з совецкіх воінскіх часцей, распаложаных згодна Совецка-Літоўскага дагавора аб узаемадапамозе на тэрыторыі Літвы, і катаванні іх з мэтай выведаць сакрэты совецкай дзяржавы. Устаноўлена пры гэтым, што ваеннаслужачы Бутаеў не толькі быў пахішчан, але і забіт літоўскай паліцыяй пасля таго, як урад СССР патрабаваў выдачы ваеннаслужачага Бутаева. Двум пахішчаным совецкім ваеннаслужачым, Пісараву і Шмаўганцу, удалося уцекчы з рук захапіўшай іх літоўскай паліцыі, прымяняўшай да іх катаванні. Пахішчаны ў Літве ваеннаслужачы Шутаў да гэтага часу не знойдзен. Такімі дзеяннямі ў адносінах ваеннаслужачых з распаложаных ў Літве совецкіх воінскіх часцей літоўскія ўлады імкнуцца зрабіць немагчымым прабыванне ў Літве совецкіх воінскіх часцей.

Аб гэтым-жа сведчаць і такія факты, асабліва ўчасціўшыяся ў апошні час, як шматлікія арышты і ссылкі ў канцлагер літоўскіх грамадзян з абслугоўваючага совецкія воінскія часці персанала — супрацоўнікі сталовых, прачкі і др., а таксама масавыя арышты літоўскіх грамадзян з ліку рабочых і тэхнікаў, занятых на будаўніцтве казарм для совецкіх воінскіх часцей. Такія нічым не выкліканыя і неабгрунтаваныя рэпрэсіі супроць літоўскіх грамадзян, занятых абслугоўваннем патрэб совецкіх воінскіх часцей, накіраваны на тое, каб не толькі зрабіць немагчымым прабыванне совецкіх воінскіх часцей у Літве, але і стварыць варожыя адносіны ў Літве да совецкіх ваеннаслужачых і падрыхтаваць нападзенне на гэтыя воінскія часці.

Усе гэтыя факты гавораць аб тым, што літоўскі ўрад груба парушае заключаны ім з Совецкім Саюзам дагавор аб узаемадапамозе і рыхтуе нападзенне на совецкі гарнізон, размешчаны ў Літве на аснове гэтага дагавора.

2. Хутка пасля заключэння паміж Літвой і СССР дагавора аб узаемадапамозе літоўскі ўрад уступіў у ваенны саюз з Латвіяй і Эстоніяй, ператварыўшы гэтым так званую Балтыйскую антанту, у якой раней ваенным саюзам былі звязаны толькі Латвія і Эстонія, у ваенны саюз трох дзяржаў. Совецкі ўрад лічыць устаноўленым, што гэты ваенны саюз накіраван супроць Совецкага Саюза. У сувязі з уваходжаннем Літвы, у гэты ваенны саюз узмацнілася сувязь генеральных штабаў Літвы, Латвіі і Эстоніі, ажыццяўляемая ў тайне ад СССР. Вядома, што з лютага 1940 года створан друкаваны орган гэтай ваеннай антанты —„Рэвю Балцік“, выдаваемы на англійскай, французскай і нямецкай мовах.

Усе гэтыя факты гавораць аб тым, што літоўскі ўрад груба парушыў совецка-літоўскі дагавор аб узаемадапамозе, які забараняе абедзвым старанам „заключаць якія-небудзь саюзы або ўдзельнічаць у кааліцыях, накіраваных супроць адной з дагаварваючыхся старон“ (артыкул 6 дагавора).

Усе гэтыя парушэнні совецка-літоўскага дагавора і варожыя дзеянні літоўскага ўрада ў адносінах СССР мелі месца не гледзячы на выключна благапрыемную і апрадзялёна пралітоўскую палітыку СССР у адносінах да Літвы, якой Совецкі Саюз, як вядома, па ўласнай ініцыятыве перадаў горад Вільна і Віленскую вобласць.

Совецкі ўрад лічыць, што падобнае становішча далей працягвацца не можа.

Совецкі ўрад лічыць абсалютна неабходным і неадкладным:

1. Каб неадкладна былі аддаты пад суд міністр унутраных спраў п. Скучас і начальнік дэпартамента палітычнай паліцыі п. Повелайтыс, як прамыя вінаўнікі правакацыйных дзеянняў супроць совецкага гарнізона ў Літве.

2. Каб неадкладна быў сфарміраван у Літве такі ўрад, які быў-бы здолен і гатоў забяспечыць чэснае правядзенне ў жыццё совецка-літоўскага дагавора аб узаемадапамозе і рашучае абузданне ворагаў дагавора.

3. Каб неадкладна быў забяспечан свабодны пропуск на тэрыторыю Літвы совецкіх воінскіх часцей для размяшчэння іх ў важнейшых цэнтрах Літвы ў дастатковай колькасці, для таго, каб забяспечыць магчымасць ажыццяўлення совецка-літоўскага дагавора аб узаемадапамозе і прадухіліць правакацыйныя дзеянні, накіраваныя супроць совецкага гарнізона ў Літве.

Совецкі ўрад лічыць выкананне гэтых патрабаванняў той элементарнай умовай, без якой нельга дабіцца таго, каб совецка-літоўскі дагавор аб узаемадапамозе выконваўся чэсна і добрасумленна.

Совецкі ўрад чакае адказу літоўскага ўрада да 10 гадзін раніцы 15 чэрвеня. Ненаступленне адказу літоўскага ўрада да гэтага тэрміну будзе разглядацца як адмова ад выканання ўказаных вышэй патрабаванняў Совецкага Саюза“.

15 чэрвеня ў 9 гадзін раніцы п. Урбшыс перадаў тав. Молатаву адказ аб згодзе літоўскага ўрада на ўмовы, высунутыя совецкім урадам.

Адстаўка Літоўскага ўрада

КАЎНАС, 15 чэрвеня (ТАСС) Літоўскае тэлеграфнае агенцтва паведамляе, што ўрад Меркіса падаў у адстаўку. Фарміраванне новага ўрада даручана былому камандуючаму літоўскай арміяй генералу Рыштыкісу.

Прыбыццё Чырвонай Арміі ў Літву

МІНСК, 15 чэрвеня (ТАСС). Сёння ў 16 гадзін совецкія танкавыя часці і мота-пяхота перайшлі літоўскую граніцу і к вечару ўступілі ў горад Вільна, Каўнас, Кедаі. Прасоўванне совецкіх войск праходзіць планамерна без якіх-небудзь інцыдэнтаў.

КАЎНАС. 15 чэрвеня (ТАСС). Сёння ў 17 гадзін 45 мінут совецкія танкавыя часці і матарызаваная пяхота пачалі прыбываць у Каўнас. У горадзе незвычайнымі апладысментамі і крыкамі „Ура!“ вітаюць совецкіх чырвонаармейцаў, камандзірам падносяць кветкі

Група ўдзельнікаў танцавальнага калектыва Хойніцкага раёна, Палескай обласці, якая ўдзельнічала ў заключным канцэрце декады беларускага мастацтва ў Маскве. Фота Б. Вернера.

(Фотахроніка Белта).

ПАЛІТЫЧНАЯ АГІТАЦЫЯ НА ЛЕСАЗАВОДЗЕ

На Брэсцкім лесазаводзе № 1 за апошнія месяцы заметна палепшылася палітычна-масавая работа сярод рабочых і служачых.

У абедзенны перапынак праводзяцца чыткі газет, якія ахвотна наведваюць амаль ўсе рабочыя. Вялікая і разнастайная цікавасць рабочых. Яны просяць расказаць ім пра калгаснае будаўніцтва, цікавяцца тым, як арганізавана вытворчасць на буйных лесазаводах Саюза, якія там нормы выпрацоўкі. Рабочыя выказваюць жаданне наладзіць вытворчую экскурсію на адзін з лесазаводаў Саюза.

За красавік і май для калектыва завода прачытан рад лекцый і дакладаў: два даклады аб міжнародным становішчы, лекцыя аб паходжанні чалавека і інш. Абмяркаван даклад тав. Молатава на VI Сесіі Вярхоўнага Совета СССР, пастанова ЦК ВКП(б), СНК СССР і ВЦСПС аб працоўнай дысцыпліне. Усё гэта ўвязвалася з канкрэтнымі задачамі завода, разгортваннем соцспаборніцтва.

Істотным недахопам з'яўляецца тое, што не вядзецца ніякай работы з людзьмі, занятымі на лесараспрацоўках — а іх налічваецца 45 чалавек. Работа не дыферэнцыруецца для асобных груп рабочых, жанчын, моладзі. Не створаны ўмовы для культурна-масавай работы: чырвоны куток не абсталяван, вельмі мала літаратуры. Есць на заводзе мопраўская арганізацыя, але ніякай работы яна не праводзіць. Заводскія арганізацыі мала ўдзяляюць таксама ўвагі задачы ліквідацыі непісьменнасці і малапісьменнасці.

Фабрыкант

Комсамольцы аднаго калгаса

На беразе возера шырока раскінуўся былы панскі маёнтак. Прыгожая мясцовасць! Але людзі, што жылі навокал, не заўважалі яе хараства, бо цяжкая паднявольная праца на памешчыка не пакідала месца для радасці. Крывавым потам і слязамі батракоў і сялян - беднякоў арашалася зямля. І ненавіснай была гэта мясцовасць.

Зараз тут — цэнтр маладога калгаса імені Сталіна. Людзі адчулі сябе гаспадарамі жыцця, перапоўнены творчым энтузіязмам і рашылі зрабіць жыццё радасным, прыгожым.

Непазнавальнай стала моладзь. Нядаўна створана тут комсамольская арганізацыя. Малалікая, яшчэ маладая, яна паспела ўжо заваяваць аўтарытэт у калгасе. І зусім заслужана.

Калгаснікі любяць свой вялікі сад у 4 гектары з пітомнікам маладых дрэў (іх тут 18 тысяч) і даверылі даглядаць сад моладзі. На чале комсамольска-маладзёжнага садова-гародніцкага звяна стаіць сакратар комсамольскай арганізацыі тав. Шайкоўскі. Вось што ён расказвае аб рабоце звяна:

—Моладзь працуе аддана, пастаханаўску, любоўна даглядае кожнае дрэва. Раней, пры памешчыку, 10 наёмных работнікаў засявалі гарод фасолі—0,20 гектара—за цэлы дзень. Цяпер 6 нашых маладых калгаснікаў зрабілі тую-ж работу за 2 гадзіны. І так на іншых работах — кожны з нас робіць для калгаса столькі, колькі ў яго хапае сілы.

Комсамольцы актыўна дапамагаюць праўленню калгаса ва ўсёй рабоце, змагаюцца за ўстанаўленне высокай працоўнай дысцыпліны. Яны ўпарта наладзілі палітычна-масавую работу, арганізаваны тры чырвоныя куткі. Да кожнага прымацаван комсамолец, які рэгулярна праводзіць чыткі газет, літаратуры. Комсамольцы растлумачваюць калгаснікам і аднаасобнікам міжнароднае становішча, пастановы партыі і ўрада аб дзяржаўных пастаўках.

Комсамольцы палітычна вучацца і растуць. Рэгулярна чытаюць газеты, кнігі, у гуртку вывучаюць палітграмату і матэрыялы XVIII з'езда ВКП(б) і XVIII з'езда КП(б)Б.

Па ініцыятыве комсамольцаў ачышчан і прыведзен у культурны выгляд вялікі і прыгожы калгасны парк. Весела праводзіць тут моладзь свой вольны ад работы час.

Трэба ўсямерна дапамагчы гэтай арганізацыі ў яе плядатворнай рабоце па выхаванню калгаснай моладзі ў духу комунізма. Комсамольская арганізацыя павінна ў бліжэйшы час арганізаваць абаронную работу сярод насельніцтва, таксама паладзіць выпуск насценнай газеты.

Л. Н. Канаваленка,
заг. аддзелам школьнай моладзі Поразаўскага РК ЛКСМБ

Чаму адстае кафельны завод

На Брэсцкім кафельным заводзе работае 40 чалавек. Завод выпрабляе кафлі, пераносныя печы і прыёмнікі (прылада для збору смалы — жывіцы). За апошнія два месяцы вытворчы план не выконваецца. Якія прычыны тармазяць выкананне вытворчага плана на заводзе?

Па першае, гэта тое, што вычарпаны ўвесь загатоўлены запас гліны. Дырэктар завода Воўк не паклапаціўся аб забеспячэнні завода добраякаснай глінай і ўзяў для перапрацоўкі дрэнную. Акрамя таго з-за спешкі гліна вельмі дрэнна апрацоўваецца, што перашкаджае паспяховай рабоце фармоўшчыкаў, зніжае іх вытворчасць працы. Кафля выходзіць дрэннай якасці. Вялікая віна кладзецца і на дырэктара тав. Воўк, які не сочыць за якасцю выпускаемай прадукцыі.

Машыніст, работаючы на перапрацоўцы гліны, павінен па плану загатовіць у дзень сыравіны на 2 тысячы кафлін, аднак ён за 13 дзён загатовіў сыравіны толькі на 15 тысяч кафлін.

Арганізацыя збыту прадукцыі таксама пастаўлена дрэнна. Завод мае многа гатовай прадукцыі, але ён не рэкламіруе яе спажыўцам. Многія ўстановы і прадпрыемствы нават не ведаюць, што ў Брэсце існуе кафельны завод. Па словах тав. Воўка, бывала часта так, што спажыўцы езалі за кафлямі ў Сямяцічы.

Мала чаго зроблена для паляпшэння працэса работы. Падача гліны і кафлей не рацыяналізіравана. Спецвопратка рабочым не выдана. Патрэбна адзначыць, што і мясцком завода бяздзейнічае ў галіне паляпшэння культурна-бытавых умоў рабочых. Пры заводзе няма клуба, не праводзіцца ніякай культурна масавай работы з рабочымі. З 15 рабочых, запісаўшыхся на курсы па ліквідацыі непісьменнасці, займаецца толькі двое.

На ўсе гэтыя недахопы неадназова ўказвалі дырэкцыі ўдарнікі завода тт. Шыдлоўскі, Сагштэйн і інспектар па ахове працы тав. Гольдшмідт. Выпраўленне вышэйўказаных недахопаў у значнай ступені павысіць вытворчасць працы.

Баўмгартэн.

ПЕРВЯНЕЦ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ

(Да 10-годдзя Сталінградскага трактарнага завода імені Ф. Э. Дзержынскага)

Трактар адыграў велізарную ролю ў перабудове дробнай сялянскай гаспадаркі нашай краіны ў самую буйную ў свеце, калектывізаваную і машынізаваную сельскую гаспадарку.

Рэвалюцыянізіруючая роля трактара ярка ахарактарызавана ў „Кароткім курсе гісторыі ВКП(б)":

„Сялянскія масы сталі ўпэўнена паварачваць у бок калгасаў. Вялікую ролю адыгралі тут соўгасы і машына-трактарныя станцыі, узброеныя трактарамі і іншымі машынамі. Сяляне масамі прыходзілі ў соўгасы, у МТС, назіралі за работай трактараў, сельгасмашын, выражалі сваё захапленне і тут-жа выносілі рашэнне —„пайсці ў калгасы". Разбітыя на дробныя і найдрабнейшыя аднаасобныя гаспадаркі, пазбаўленыя колькі-нябудзь зносных прылад і цяглавай сілы, пазбаўленыя магчымасці ўзараць велізарныя цаліннныя землі, пазбаўленыя віду на палепшанне гаспадаркі, забітыя пуждой і адзінокія, прадастаўленыя самім сабе, — сяляне знайшлі, нарэшце, выхад, дарогу да лепшага жыцця — у аб'яднанні дробных гаспадарак у калектывы, у калгасы, — ў трактарах, здольных узараць любую „цвёрдую зямлю", любую цаліну..." (стар. 284).

Нядарма комуністычная партыя і совецкая ўлада, прыступіўшы да ажыццяўлення першага пяцігадовага плана развіцця народнай гаспадаркі — першай сталінскай пяцігодкі — раней за ўсё пачалі з будаўніцтва вялікага трактарнага завода.

Напомнім чытачу, што асноўная задача першай пяцігодкі састаяла ў тым, каб ператварыць нашу краіну, з аграрнай у індустрыяльную, у краіну, здольную сваімі сіламі вытвараць неабходнае абсталяванне для народнай гаспадаркі і абароны.

Вясной 1929 года на велізарным пустынным полі на берагу Волгі, у 12 кілометрах ад Сталінграда, было пачата будаўніцтва трактарнага завода, разлічанага на выпуск штогод 40—50 тысяч трактараў тыпу „Інтэрнацыянал" магутнасцю ў 15—30 конскіх сіл.

Тэмпы будаўніцтва былі нечуваныя. Спаборнічаўшыя паміж сабой землякопы, бетоншчыкі, цесляры, арматуршчыкі, такелажнікі паказвалі цуды працоўнага гераізму. Вясной 1930 года ў асноўных цэхах пачаўся ўжо мантаж абсталявання, а 17 чэрвеня з канвеера зышоў першы трактар.

На агульназаводскім мітынгу, прысвечаным гэтай урачыстай падзеі, была агалошана прывітальная тэлеграма таварыша Сталіна: „...50 **тысяч трактараў, якія вы павінны даваць краіне штогод, — гаварылася ў тэлеграме, — вось 50 тысяч снарадаў, узрываючых стары буржуазны свет і пракладваючых дарогу новаму соцыялістычнаму ўкладу ў вёсцы".**

Завод быў пабудаван па-апошняму слову тэхнікі. Упершыню ў нашай краіне на гэтым заводзе трэба было наладзіць масавую паточную вытворчасць складанай машыны, якая састаіць прыкладна з 5 тысяч дэталяў. Гэтыя дэталі павінны былі бесперабойна падавацца да ленты непрарыўна рухаючагася канвеера. Кожныя 6 мінут з канвеера павінен быў сходзіць гатовы трактар.

Маладому заводу, первенцу соцыялістычнай індустрыялізацыі, трэба было авалодаць складанымі тэхналагічнымі працэсамі, авалодаць новай, яшчэ нябачанай у нашай краіне тэхнікай.

Гэты працэс ішоў хваравіта. На першых часах было многа зрываў і непаладак.

Ворагі зларадвічалі. Праватрацкісцкія нягоднікі, выступаўшыя супроць сталінскага плана індустрыялізацыі краіны, спадзяваліся на тое, што наш рабочы клас не авалодае навейшай тэхнікай і не здолее асвоіць новыя заводы, фабрыкі, шахты, электрастанцыі.

У зарубежным буржуазным друку многа і злобна пісалі аб тым, што спроба большэвікоў насадзіць у прамысловасці СССР амерыканскую тэхніку „закончылася правалам".

Але нядоўга радаваліся ворагі!

Партыя, урад, асабіста таварыш Сталін, уся совецкая грамадскасць прышлі на дапамогу новым заводам. Увесь энтузіязм рабочага класа быў накіраван на барацьбу за авалоданне новай тэхнікай.

На ўсю краіну раздаўся голас таварыша Сталіна: „Большэвікі павінны авалодаць тэхнікай".

І хутка быў дасягнут рашучы пералом. Совецкія людзі авалодалі тэхнікай. Вялікі канвеер Сталінградскага трактарнага завода (СТЗ) зарабатаў на поўную сваю магутнасць. Сталінградскі трактарны завод, а разам з ім уся краіна, вытрымалі экзамен тэхнічнай спелассці.

За 10 год СТЗ даў краіне звыш 240 тысяч калёсных і гусянічных трактараў і амаль 275 тысяч матораў.

Завод з гордасцю носіць імя таварыша Феліκса Эдмундавіча Дзержынскага.

Таварыш Дзержынскі, палкі большэвік, слаўны саратнік Леніна і Сталіна, горача падтрымліваў і змагаўся за сталінскі план індустрыялізацыі краіны. Ён марыў і аб стварэнні вялікага совецкага трактарнага завода. Але мара яго ажыццявілася толькі пасля яго смерці.

І. Ран.

Двойчы Героі Совецкага Саюза І. Д. Папанін (злева) і камкор С. П. Дзевісаў.

Курсы процілаветранай і хімічнай абароны

З 29 мая ў Дамачаве пачалі дзейнічаць курсы процілаветранай і хімічнай абароны, арганізаваныя раённым советам Асоавіяхіма. На курсах займаецца 25 чалавек. Мы вывучаем міжнародную і ўнутраную палітыку СССР. Таварыш Фёдараў вучыць нас як абыходзіцца з процівагазам. Вельмі добра тлумачыць таварыш Шавель ... атручваючых вяшчэствах. Ку... выпусцяць інструктараў процілаветранай і хімічнай абароны. Мы абяцаем усвоіць матэрыял на „выдатна."

Барлас Элька

Дальнія палёты на планерах

ТУЛА, 14 чэрвеня (ТАСС) 16 удзельнікаў пятнаццатага Усесаюзнага злёту планярыстаў на сваіх апаратах накіраваліся ў дальнія палёты.

Вечарам у Туле былі атрыманы паведамленні аб пасадцы большасці ўдзельнічаючых у палётах. Пілот Екіменка (Кіеў) на планеры „Свабодная Украіна" праляцеў без пасадкі па прамой 490 кілометраў і ўдачліва апусціўся каля Юр'еўца, Іванаўскай області. Майстар совецкага планярызма Карташоў, на двухмясцовым планяры „Стаханавец" праляцеў без пасадкі з Тулы да Выксы (Горкаўская область). Майстар совецкага планярызма Макараў апусціўся паблізу Краснаслабодска (Мардоўская АССР) і праляцеў каля 400 кілометраў.

Горкаўчанін Леўчанка на планяры „ГН—7" апусціўся ў 15 кілометрах ад Елацьма (Разанская область). Масквіч Каваленка вытварыў пасадку ў раёне Высокія Паляны, Разанскай обласці. У гэтай обласці апусцілася майстар совецкага планярызма Клепікава.

Стратэгія амерыканскага імперыялізма

Буйная буржуазія Злучаных Штатаў Амерыкі вельмі зацікаўлена ў прадоўжанні і ўзмацненні другой імперыялістычнай вайны. Пры гэтым амерыканская буржуазія не праяўляе асаблівага імкнення да таго, каб адна з ваюючых краін атрымала хуткую перамогу над другой ваюючай краінай.

З-за чаго-ж, у імя якіх інтарэсаў амерыканская буйная буржуазія так прагне развіцця і ўзмацнення вайны?

Адказам на гэтае пытанне можа служыць адкрытае прызнанне газеты „Нью-Йорк пост". Па словах газеты, замежныя дыпламаты ў Вашынгтоне пераканаваны ў тым, што амерыканцы шчыра жадаюць „працяглай", дарагакаштуючай вайны, вайны на эканамічнае знясіленне, у выніку якой ЗША маглі-б у свой час атрымаць вялікую карысць".

Працяглая вайна выгадна амерыканскай буржуазіі—гэта яна добра ведае з вопыту першай імперыялістычнай вайны. Значна павялічыўшыйся тады збыт амерыканскіх тавараў заграніцу плюс моцнае павышэнне цэн далі магчымасць буйнай амерыканскай буржуазіі (паколькі ёю манапалізіраваны ўсе важнейшыя галіны вытворчасці і гандлю ЗША) атрымаць велізарныя прыбыткі.

У выніку першай імперыялістычнай вайны ЗША значна павялічылі свае капіталаўкладанні заграніцай і долю ў сусветным гандлі.

* * *

Узбагаціцца ў сучаснай вайне (як і ў вайне 1914—1918 гг.) буйная амерыканская буржуазія разлічвае раней за ўсё за рахунак Англіі і Францыі.

Рэсурсы саюзнікаў, на якія амерыканскі манапалістычны капітал робіць сваю стаўку, падлічаны Федэральным рэзервным камітэтам ЗША па становішчу іх на канец жніўня 1939 года і апублікаваны ў яго бюлетэні. Федэральны рэзервны камітэт дзеліць гэтыя рэсурсы на „лёгка рэалізуемыя" і „цяжка рэалізуемыя" (гэта значыць, калі перавесці гэту тэрміналогію на дзелавую мову практычнага амерыканскага янкі— на такія каштоўнасці, з якімі саюзнікам будзе лягчэй растацца, а, значыцца, амерыканцам лягчэй будзе іх захваціць, або з якімі будзе трудна расстацца, а, значыцца, іх прыдзецца браць з боем).

Да „лёгка рэалізуемых рэсурсаў" Англіі і Францыі адносяцца наступныя (у млн. даларaў):

	Англійскія	Французскія	Разам
Запасы золата . . .	2000	3000	5000
Астаткі даларaў на рахунках банкаў ЗША	595	315	910
Амерыканскія каштоўныя паперы, якія знаходзяцца ў руках англічан і французаў	655	145	800
Іншыя каштоўнасці	80	40	120
УСЯГО:	3330	3500	6830

Міжнароднае фінансавае становішча саюзнікаў у перыяд вайны 1914—1918 гг. было лепшае чым у сучаснай вайне, бо тады саюзнікі карысталіся амерыканскімі крэдытамі ў вялікіх размерах, а цяпер ЗША не даюць крэдытаў саюзнікам. Аднак у апошні час, у сувязі з няўдачамі Англіі і Францыі на заходнім фронце, у зацікаўленых амерыканскіх колах узнята пытанне аб знясці ўсіх абмежаванняў з прадастаўлення пазык саюзнікам.

Прывоз тавараў у Англію і Францыю з іншых краін значна перавышае вываз. Асабліва вялікае перавышэнне прывоза над вывазам у гандлі саюзнікаў і іх дамініёнаў і калоній са Злучанымі Штатамі Амерыкі. З амерыканцамі прыходзіцца расплачвацца золатам. У далейшым, з узмацненнем ваенных аперацый і скарачэннем ваенных запасаў, саюзнікі будуць вымушаны прывозіць яшчэ больш тавараў з-за граніцы, у асаблівасці з ЗША (ваеннае снаражэнне, некаторыя віды сыравіны і поўфабрыкатаў: бавоўну, чыгун, сталь, нафтапрадукты і інш). Саюзнікам прадстаяць таксама вялікія выдаткі на наём чужаземных гандлёвых суднаў.

Да „цяжка рэалізуемых рэсурсаў" саюзнікаў Федэральны рэзервны камітэт ЗША адносіць так званыя прамыя капіталаўкладанні заграніцай (інвестыцыі), гэта значыць капіталаўкладанні англійскіх і французскіх капіталістаў у замежных прадпрыемствах (у здабываючай і апрацоўваючай прамысловасці, электрастанцыях, чыгунках, гандлёвых прадпрыемствах і г. д.). Англійскія прамыя інвестыцыі ў ЗША к канцу жніўня 1939 г. складалі 900 мільёнаў, а французскія—80 мільёнаў даларaў. Усе капіталаўкладанні англійскіх капіталістаў у ЗША складаюць 1555 мільёнаў даларaў, а ўсе французскія інвестыцыі ў ЗША—225 мільёнаў даларaў.

Для амерыканскіх імперыялістаў вялікі інтарэс цяпер прадстаўляе захват англійскіх капіталаўкладанняў ў краінах амерыканскага кантынента. У гэтых адносінах амерыканская буржуазія многага дасягнула ў выніку першай імперыялістычнай вайны.

Рад важнейшых галін гаспадаркі Канады ўжо амаль поўнасцю кантраліруецца манапалістычным капіталам ЗША (алюмініевая, аўтамабільная, цэлюлёзна-папяровая прамысловасць, электрастанцыі, вытворчасць сельскагаспадарчых машын, забеспячэнне нафтай і інш.). Доля ЗША ў агульным прывозе тавараў у Канаду у 1938 г. склала 62,7 працэнта, а доля Англіі—толькі 17,6 працэнта. Канада, такім чынам, ужо да сучаснай вайны знаходзілася больш у эканамічнай і фінансавай залежнасці ад манапалістычнага фінансавага капітала ЗША чым ад яе метраполіі—Англіі.

У першыя-ж месяцы сучаснай вайны ў Еўропе ЗША значна павялічылі экспарт сваіх тавараў, асабліва ў Канаду і ў краіны Латынскай Амерыкі. У той жа час экспарт з Англіі, наадварот, вельмі скараціўся. Між тым Англія надзвычайна зацікаўлена ва ўзмацненні свайго экспарта, каб паболей выручыць замежнай валюты, скараціць дэфіцыт замежнага гандлёвага баланса, а адначасова захапіць новыя рынку збыту.

Фінансавыя магнаты ЗША раней за ўсё імкнуцца захапіць „лёгка рэалізуемыя рэсурсы" саюзнікаў і прамыя інвестыцыі англійскіх і французскіх капіталістаў у ЗША, а затым ужо інвестыцыі Англіі ў іншых краінах амерыканскага кантынента.

Вайна з месяца ў месяц павялічвае барыш амерыканскай буржуазіі. Беспарыўным патокам цячэ золата ў ЗША, галоўным чынам ад саюзнікаў і іх калоній і дамініёнаў. За першыя 8½ месяцаў вайны запасы золата ў ЗША павялічыліся амаль на два з палавінай мільярда даларaў. У Злучаных Штатах скапілася цяпер золата на 19 мільярдаў—гэта звыш ⁴/₅ усіх сусветных запасаў золата!

* * *

Ажыццяўленне сваіх шырокіх захопніцкіх планаў амерыканскія капіталісты ставяць у залежнасць галоўным чынам ад узмацнення ... імперыялістычнай вайны, ... рывяло б Англію і Францыю да сур'ёзнага эканамічнага знясілення і да значна большай іх залежнасці ад забеспячэння амерыканскім ваенным снаражэннем і іншымі таварамі.

Манапалісты ЗША разлічваюць не толькі на ўзбагачэнне ад ваенных паставак, але і на прад'яўленне Англіі і Францыі патрабавання аб поўнай расплаце па старых доўгах (на 1939 г.—каля 9,5 мільярда даларaў тэрытарыяльнымі ўступкамі ў заходнім паўшар'і).

Газета „Нью-Іорк дэйлі ньюс" бесцэрамонна заявіла, што „у канечным рахунку Брытанская імперыя павінна пацярпець крах" і што ЗША павінны „атрымаць у спадчыну ад Англіі Бермудскія астравы, Ямайку і іншыя англійскія ўладанні ў Караібскім моры, а таксама Брытанскі Гандурас, Гвіану, Фальклендскія астравы. ЗША, магчыма, не анексіруюць Канаду, але яна, магчыма, сама пажадае стаць часткай ЗША".

Некаторыя члены кангрэса ЗША узмоцнена вядуць кампанію за захват Злучанымі Штатамі англійскіх і французскіх уладанняў у Караібскім моры (у парадку ліквідацыі неаплачаных Англіяй старых даўгоў). У апошні час найбольш агрэсіўныя дзеячы ЗША гавораць таксама аб захваце Грэнландыі, Ісландыі, Галандскай Усходняй Індыі і Галандскіх калоній у заходнім паўшар'і.

У гэтай сувязі набывае сур'ёзнае значэнне заява Рузвельта, зробленая яшчэ ў жніўні 1938 года, аб тым, што ЗША не дапусцяць, каб якая-небудзь дзяржава стварыла пагрозу для Канады. У красавіку 1939 года Рузвельт паўтарыў гэта у больш катэгарычнай форме, сказаўшы, што ЗША прымуць удзел у абароне Канады, калі яна калі-небудзь падвергнецца атацы з-за акіяна. А ў верасні 1939 г. Рузвельт заявіў, што ЗША акажуць супраціўленне спробе любой замежнай дзяржавы дадаткова набыць тэрыторыю ў Амерыцы, або тэрыторыю, якая ўжо належыла тут другой, не амерыканскай дзяржаве.

Працяглая вайна неміпуча ўзмоцніць працэс эканамічнага знясілення ваюючых краін. Не гледзячы на тое, што ў першыя 8 месяцаў сучаснай вайны аперацыі на сушы праходзілі значна слабей чым аперацыі ў пачатку вайны 1914—1918 г.г., працэс эканамічнага знясілення Англіі і Францыі праходзіць на многа мацней, чым у перыяды найбольш інтэнсіўных аперацый першай імперыялістычнай вайны.

Гэта тлумачыцца раней за ўсё тым, што ў сучаснай вайне ўжываецца значна больш складанае і непараўнальна больш дарагое матэрызаванае і механізаванае ўзбраенне, прытым у вялікіх колькасцях. Навучанне, утрыманне і перавозка арміі абыходзіцца значна даражэй чым у 1914—1918 г.г (У Англіі—у два разы). Ваенныя выдаткі Англіі і Францыі ўжо цяпер перавысілі палавіну іх нацыянальных даходаў. На павелічэнне-ж нацыянальных даходаў у час вайны разлічваць не прыходзіцца, бо значная (і ўсё павялічваючаяся) частка вытворчых сіл ваюючых краін выкарыстоўваецца для вайны.

Унутранае фінансавае становішча Англіі і Францыі ў пачатку сучаснай вайны значна горшае чым яно было ў пачатку вайны 1914—1918 гадоў. Урады ваюючых краін вымушаны ўсё часцей прыбягаць да друкарскага станка, павялічваючы такім чынам масу папяровых грошай і ўсё больш набліжаючыся да катастрафічнага зніжэння каштоўнасці грашовых знакаў.

Працягванне і ўзмацненне вайны неміпуча прывядуць саюзнікаў да моцнай грашовай інфляцыі, да валютнага хаоса, да дэзарганізацыі і, магчыма, да зніжэння вытворчасці, асабліва ў тых галінах гаспадаркі, якія не выкарыстоўваюцца непасрэдна для ваенных мэт. Побач з гэтым залежнасць Англіі і Францыі ад імпарту, у асаблівасці з ЗША, відавочна будзе яшчэ больш павялічвацца.

А. Сінталаў.

Па ініцыятыве сялян Камянецкага раёна, разгарнулася будаўніцтва шасейнай дарогі працягам 16 кіламетраў.
На здымку: сяляне па будаўніцтве дарогі.

Узначаліць работу па дарожнаму будаўніцтву

Па прыкладу перадавых калгасаў і працоўных усходніх абласцей Беларусі маладыя калгаснікі і аднаасобныя сяляне, большасць якіх пры былой польскай уладзе была адарвана ад гарадоў і раённых цэнтраў, у сувязі з бездарожжам, уключыліся ў соцыялістычнае спаборніцтва за будаўніцтва новых узорных і культурных дарог, якія адыграюць вялікае значэнне ў справе далейшага паляпшэння іх добрабыту.

Справа часці сельсаветаў і раённых выканаўчых камітэтаў — узначаліць работу на ўсіх будаўнічых участках, правільна расставіць рабочую сілу і аказваць штодзённую практычную дапамогу будаўнікам, з тым, каб дарожнае будаўніцтва было закончана ва ўстаноўленыя па графіку тэрміны і добраякасна.

Між тым, асобныя сельскія советы і кіраўнікі раёнаў самаўхіліліся ад гэтай вялікай пачотнейшай справы. Узяць хаця-б Брэсцкі раён. Тут большасць дарог да гэтага часу знаходзіцца ў дрэнным стане, але гэта, як відаць, мала турбуе кіраўнікоў раёна. У выніку план дарожнага будаўніцтва выканан усяго на 18 процантаў.

Не лепш абстаіць справа з рамонтам старых і пабудовай новых мастоў, работа ва якіх спынілася з-за „адсутнасці“ лесаматэрыялу. І гэта ў той час, як у дачы Фаўстынава ёсць 540 кубаметраў загатоўленага для мастоў лесаматэрыялу.

Тлумачыцца гэта тым, што такія сельскія советы як Прылуцкі (старшыня Задарожны), Камянец-Жыравецкі (старшыня Мельнік), якім была даручана вывазка лесу, абыякава аднесліся да справы. А такія сельскія советы, як Гершоньскі, Лышчыцкі, Рачыцкі, Казловіцкі, план дарожнага будаўніцтва выканалі толькі на 5 процантаў.

У нас ёсць і такія сельскія советы, з якіх трэба браць прыклад. Такім з'яўляецца Астрамічаўскі сельскі совет (старшыня тав. Шыш). Тут штодзённае заданне па дарожнаму будаўніцтву выконваецца акуратна.

Сяляне з вялікай актыўнасцю прымаюць удзел у дарожным будаўніцтве, добрасумленна адносяцца да даручанай работы.

Чым-жа можна тлумачыць такое становішча, што ў адных сельскіх советах дарожнае будаўніцтва ідзе добра, а ў другіх зрываецца?

Брэсцкі раённы выканаўчы камітэт і многія сельскія советы, замест штодзённай дзелавой работы, накіраванай на забеспячэнне поспехаў дарожнага будаўніцтва, і мабілізацыі сялянскіх мас на гэту справу, абмяжоўваюцца толькі пастановамі, якіх ужо вынесена нямала. Фармальныя, абыякавыя адносіны да дарожнага будаўніцтва старшыні раённага выканаўчага камітэта тав. Скарахода і раду старшынь сельскіх советаў, вось у чым прычына невыканання плана па Брэсцкаму раёну.

Задача партыйных і совецкіх арганізацый — узначаліць соцыялістычнае спаборніцтва на дарожным будаўніцтве, упядраць вопыт перадавых раёнаў усходніх абласцей Беларусі, будаваць дарогі і масты скарасным метадам, каб выканаць план ва ўстаноўлены тэрмін.

Брэсцкі раён уступіў у соцыялістычнае спаборніцтва на хутчэйшае заканчэнне дарожнага будаўніцтва з Высокаўскім раёнам. Совецкія і партыйныя арганізацыі павінны прыкласці ўсе намаганні да таго, каб выйсці ў спаборніцтве пераможцамі.

Петрыкаў,
начальнік Брэсцкага раённага дарожнага аддзела.

Стаханаўцы мясакамбіната

Работа ў каўбасным цэху мясакамбіната значна палепшылася. Пры былой польскай уладзе камбінат за 18 гадзін мог даваць толькі 400 кілаграмаў каўбасных вырабаў. Зараз-жа ён за адну змену, за 8 гадзін, дае да трох тон. За май свіного мяса ў цэху перапрацавана 46 тон.

На камбінаце многа стаханаўцаў. Гамола Георгій, Белашэеў Віталій і другія выконваюць нормы на 200 процантаў. За ўдарную работу яны былі прэміраваны. Перавыконваюць нормы таксама вязальшчыкі Тунякоў Александр, Кандрацюк Сцяпан, Шырцоўнік і другія. Прыемна ведаць, што на мясакамбінаце не дапускаецца браку прадукцыі. Адносіны рабочых да працы добрыя. Цэх каўбасных вырабаў утрымліваецца ў чыстаце.

Усе рабочыя ўступілі ў арганізацыі МОПР і Асоавіяхім. Паміж рабочымі заключаны дагаворы на соцыялістычнае спаборніцтва. **Б.**

Белавежскае паштова-тэлеграфнае аддзяленне

Устанавіць пошту і тэлеграф у Белавежы было вельмі цяжка, бо тэлеграфная сець была на 75 процантаў пашкоджана і знішчана ў час ваенных дзеянняў. Зараз справа наладзілася, асабліва з прыходам новага загадчыка таварыша Шушарына. Дзякуючы яго намаганням устаноўлены ўсе лініі сувязі. Тэлеграф за месяц прымае 1398 тэлеграм, 1584 тэлефонных перагавораў. Праз пошту праходзіць 13.644 журналаў і газет, 18 тысяч пісем, з іх заказных 620, 281 бандэроляў. Калектыў работнікаў пошты і тэлеграфа працуе дружна, аказвае адзін аднаму дапамогу. За выдатную работу некаторыя работнікі і загадчык былі прэміраваны. Соцспаборніцтвам ахоплены амаль усе работнікі. Арганізаваны курсы па вывучэнню рускай мовы. Работае гурток Чырвонага Крыжа, ёсць футбольная каманда, якой кіруе таварыш Шушарын.

І. Кашчалецко,
А. Харытон

З падарожжа ў Мінск

У красавіку я выязджаў у Мінск лячыцца. Толькі нядаўна вярнуўся з гэтай паездкі. І цяпер яшчэ моцны ўражанні ад гэтага незабываемага падарожжа. Хочацца сказаць некалькі слоў аб усім новым, характэрным, што кінулася ў вочы.

Заходняя Беларусь, якая знаходзілася пад уладай былой Польшчы, і Беларусь Совецкая — гэта былі два зусім розных светы. І дзіўна адчуваеш сябе, раптам апынуўшыся ў тым новым свеце, пабудаваным на развалінах старога капіталістычнага грамадства.

Бадзёрасць, ажыўленне, добры, вясёлы настрой — вось, што характэрна для грамадзян Совецкай Беларусі. На вакзале не ўбачыш ні абарваных змучаных беспрацоўных, ні згорбленых ад цяжкай работы сялян, ні жабракоў.

Кажуць, што песні выражаюць настрой, звычаі і духоўны склад народа кожнага краю. Совецкія песні і настрой совецкіх грамадзян з'яўляюцца найлепшым паказчыкам гэтага. Песні гучаць радасна, пераможна, заклікаюча.

На вуліцах Мінска я не бачыў дрэнна адзетых людзей. Гледзячы на мінчан, я жыва прадстаўляю сабе нядаўняе мінулае ў Заходняй Беларусі, калі ў магазінах сапраўды гнуліся паліцы ад мануфактуры, а вялікая маса працоўных людзей хадзіла абарванай, босай.

За час свайго прабывання ў Мінску я часта сустракаўся і гаварыў з рабочымі, калгаснікамі і служачымі. Гутаркі з імі пераконвалі мяне, што праца іх на вытворчасці з'яўляецца свабоднай, радаснай, пладатворнай, даючы ім вялікае задавальненне. Кожны з іх адчувае сябе гаспадаром, творцом новага жыцця, кожны з іх усім сэрцам любіць сваю соцыялістычную радзіму. Кожны сазнае, што краіна працоўных акружана з усіх бакоў ворагамі і таму на першы план высоўвае справу забеспячэння безапаснасці сваёй радзімы.

Запомніўся цікавы выпадак, небывалы яшчэ тут, у нас. Мне патрэбна было знайсці ў ваколіцах Мінска (цагляны завод № 1) свайго знаёмага. Падыходжу да завода і пытаю хлопчыка, бесклапотна гуляючага па двары, дзе знаходзіцца кватэра дырэктара завода. Мальчуган уважліва паглядзеў на мяне і спытаў:

— А вы хто такі будзеце і адкуль? Пакажыце, калі ласка, свае дакументы.

Мне ў першую мінуту хацелася засмяяцца, але хлопчык настойліва і ветліва патрабаваў. Прышлося выканаць яго законнае патрабаванне.

Совецкі грамадзянін пільны. Ён разумее, з якімі цяжкасцямі даставалася яму заваёваная свабода, аб якой стагоддзямі марылі і за якую змагаліся працоўныя масы. Ён не хоча губляць гэту свабоду.

У трамваі ў Мінску вельмі многа народа. Зайшоўшыя ў трамвай не паспяваюць адразу ўзяць білеты, яны праходзяць далей. Кандуктар і не затрымлівае іх. Я ўважліва наглядаў і не заўважыў ні разу, каб хто-небудзь з пасажыраў скарыстаў гэта і праехаў без білета. У краіне Советаў не павінна быць ніякага абману.

На вакзале. Чарга перад білетнай касай. Да акна касы падыходзіць старшы лейтэнант.

—Таварыш, тут выдаюцца білеты на Брэст?

—Тут,—адказвае проста адзетая жанчына-касір. Толькі патрэбна заняць чаргу.

І лейтэнант зусім спакойна ідзе ў самы хвост чаргі. Што чакала-б у былой Польшчы простага смертнага за такую параду ваеннаму чыну?! Мяне паражае гэта прастата, роўнавага ў паводзінах, у зварoце адзін да аднаго.

Мінск будуецца. Я быў у Мінску ў 1921 годзе і зараз не пазнаў яго. І тыя вуліцы—і не тыя. Колькі вырасла новых карпусоў, памяшканняў, колькі заканчваецца, колькі пачата!

Вось, што я бачыў у Мінску. А хіба можна ўсё апісаць. Вярнуўся я дамоў з новымі свежымі сіламі, якія з вялікім задавальненнем буду аддаваць для работы на ўмацаванне нашай шчаслівай соцыялістычнай радзімы.

Владзімір Гмыр.
Вёска Сошыца, Бярозаўскі раён.

Сердаболь перад выбарамі

СОРТАВАЛА (Сердаболь), 15 чэрвеня (ТАСС). Горад умыты сонцам, упрыгожан кумачом, выбарчымі лозунгамі, партрэтамі кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўных Советаў СССР і Карэла-Фінскай ССР.

Сердаболь пасылае ў вярхоўныя дзяржаўныя органы лепшых сыноў народа, даказаўшых на справе адданасць радзіме.

Адна тысяча агітатараў правадзілі растлумачальную работу сярод выбаршчыкаў на 101 участку горада. Працоўныя прадпрыемстваў Сердаболя і ваколіц азнаёміліся з біяграфіямі кандыдатаў народа і ведаюць месца і парадак галасавання.

Набліжэнне дня выбараў працоўныя адзначылі новымі поспехамі па аднаўленню прадпрыемстваў.

Сёння на 15 дзён раней урадавага тэрміну адноўлен фанерны завод. 16 чэрвеня, у дзень выбараў, адкрываецца гарадскі парк „Культуры і адпачынку“.

Дэкада Беларускага мастацтва ў Маскве.

Выключны поспех спектакля „Хто смяецца апошнім“

Дэкада—вялікае свята беларускага народа — закончылася. 13 чэрвеня ішлі апошнія спектаклі, а 15 адбыўся заключны канцэрт.

Як на апошнім дэкадным спектаклі опернага тэатра „У пушчах Палесся“, так і на прэм'еры камедыі Кандрата Крапівы „Хто смяецца апошнім“ у пастаноўцы Першага Беларускага дзяржаўнага драматычнага тэатра, глядач чырвонай сталіцы — Масквы—горача і ад усяго сэрца апладыраваў беларускаму народу, яго расцвітаючаму пад сталінскім сонцам мастацтву. У бурных апладысментах нашы акторы адчулі незвычайную цеплыню, шчыры прыём і прызнанне іх высокага майстэрства.

Прэм'ера „Хто смяецца апошнім“ ад першай да апошняй сцэны праходзіла пад гром апладысментаў, якія то змаўкалі, то з новаю сілай разносіліся па глядзельнаму залу філіяла МХАТ'а. Творчае майстэрства пастаноўкі (пастаноўшчык І. М. Раеўскі, рэжысёр Л. Г. Рахленка), незвычайны ансамбль выканання ўсіх ролей артыстамі, таленавітая работа драматурга над тэмай, вобразамі, мовай камедыі,—усё гэта дало магчымасць Першаму Дзяржаўнаму драматычнаму тэатру БССР стварыць захапляючы, злабадзённы і карысны спектакль.

Камедыя „Хто смяецца апошнім“—моцная, знішчальная сатыра на ворагаў, паклёпнікаў, падхалімаў і нікчэмных людзішак. Аўтар камедыі Крапіва трапна выкрывае кар'ерыстаў і ілжэвучоных, з любоўю рысуе вобразы чэсных совецкіх людзей. З надзвычайнай сілай паказвае аўтар, як у адным з інстытутаў арудаваў вораг Гарлахвацкі, якому спачатку ўдалося апэльмаваць прафесара Чорнауса, запалохаць вучонага Тулягу, скарыстаўшы ў сваіх мэтах паклёпніка Зёлкіна.

Сіла камедыі ў тым, што яна бязлітасна выкрывае гарлахвацкіх і зёлкіных. Крапіва добра паказвае станоўчыя вобразы, якія ўвасабляюць у сабе мужнасць і адданасць совецкіх людзей соцыялістычнай радзіме. Такімі з'яўляюцца—прафесар Чорнаус, ролю якога добра выканаў заслужаны артыст рэспублікі С. С. Бірыла, маладая навуковая работніца Вера (артыстка Л. П. Шынко), сакратар партыйнага камітэта Леановіч (артыст Б. К. Кудраўцаў), простая і добрая цётка Каця (заслужаная артыстка БССР Л. І. Ржэцкая) і Нічыпар (заслужаны артыст БССР Г. Ю. Грыгоніс).

Па-мастацку, тонка і пераканаўча іграў артыст БССР Г. П. Глебаў ролю старога вучонага Тулягі, які не вызваліўся яшчэ ад даўнейшых перажыткаў. Артыст на працягу ўсяго спектакля карыстаўся ў гледачоў вялікай сімпатыяй. Апошняя сцэна, у якой Туляга набіраецца мужнасці выступіць супроць невука Гарлахвацкага, праходзіла з патрасаючай сілай уздзеяння на гледача.

Выдатна ігралі заслужаныя артысты БССР Л. Г. Рахленка і Б. В. Платонаў. Яны стварылі вобразы Гарлахвацкага і Зёлкіна, якіх ненавідзіць наш народ і бязлітасна вымятае з совецкай зямлі. Нават невялікія эпізадычныя ролі выконваліся ў спектаклі з вялікім майстэрствам, узмацняючы прыемнае ўражанне гледачоў. Работа рэжысёра МХАТ тав. Раеўскага прынесла вялікую карысць калектыву і дала магчымасць стварыць спектакль, які глядзіцца з неаслабнай увагай і цікавасцю.

Удала афарміў спектакль мастак В. Н. Шкляеў.

Фінал спектакля выклікаў у зале буру авацый. Прысутныя горача віталі драматурга Крапіву, пастаноўшчыка Раеўскага і ўсіх выканаўцаў.

(БЕЛТА)

Дэкада беларускага мастацтва ў Маскве. Народная артыстка БССР Л. П. Александроўская ў ролі Надзейкі (опера „Кветка шчасця“).
Фота Б. Вернера. (Фота-кліша ТАСС).

Трэці спектакль оперы „Міхась Падгорны“

У Вялікім Дзяржаўным Акадэмічным ордэна Леніна тэатры СССР адбыўся трэці раз спектакль оперы „Міхась Падгорны“ Е. К. Цікоцкага ў пастаноўцы Вялікага дзяржаўнага тэатра оперы і балета БССР.

У спектаклі з вялікім поспехам выступілі: народная артыстка БССР Л. П. Александроўская (Марыся), заслужаныя артысты рэспублікі В. Ф. Лапін (Міхась), І. А. Мурамцаў (Авішчук), П. І. Засецкі (Марцін), М. І. Дзявісаў (Закрэўскі) і другія.

Спектакль выклікаў бурныя авацыі ў гледачоў, якія горача віталі кампазітара, пастаноўшчыкаў, дырыжора, выканаўцаў.

Праслухванне оперы „Кацярына“

Усерасійскае тэатральнае аб'яднанне днямі арганізавала ў Доме актора праслухванне новай беларускай оперы „Кацярына“ кампазітара Н. Н. Шчаглова па лібрэта М. Н. Клімковіча.

На праслухванні прысутнічалі прадстаўнікі музыкальнай і тэатральнай грамадскасці сталіцы, кампазітары, артысты і пісьменнікі. Пісьменнік М. Клімковіч азнаёміў прысутных з тым, як стваралася опера.

Новы твор выконвалі ансамбль совецкай оперы пад мастацкім кіраўніцтвам К. Папова, з удзелам хора пад кіраўніцтвам І. Юхава і ансамбль народных інструментаў пад кіраўніцтвам В. Місаілава.

Дэкада беларускага мастацтва ў Маскве. Сцэна з 2-га акта балета „Салавей“. Заслужаная артыстка БССР А. В. Нікалаева ў ролі Зоські і артыст С. В. Дрэчын у ролі Сымона.
Фота В. Вернера. (Фотахроніка Белта).

ПЕДАГАГІЧНЫЯ КАДРЫ РАШАЮЦЬ ЯКАСЦЬ РАБОТЫ ШКОЛЫ

Педагагічныя кадры, загартаваныя на практычнай рабоце, ідэалагічна і метадычна падрыхтаваныя, адданыя вялікай і пачэснай справе комуністычнага выхавання маладога пакалення, рашаюць справу ўмацавання нашай школы, яе канчатковай перабудовы на аснове совецкіх прынцыпаў навучання і арганізацыі ўсёй школьнай работы. Ступень паспяховасці вучняў, іх ўсебаковае развіццё, прывіццё ім асноў правільнага матэрыялістычнага светапогляду — усё гэта залежыць ад дзелавых і палітычных якасцей настаўнікаў, якім народ даверыў расціць і выхоўваць дзяцей, сваю будучыню і надзею.

Вялікая армія педагогаў нашай вобласці ў асноўным чэсна і аддана работала на працягу бягучага навучальнага года, рашуча парываючы з усім старым, рупінным і варожым па ідэалагічным фронце, што заставалася ад уплываў старой, наскрозь прагніўшай памешчыцка-буржуазнай сістэмы.

З агульнай колькасці 2686 настаўнікаў каля 800 чалавек прышлі ў школу, дзякуючы прыходу Чырвонай Арміі. Гэта былыя беспрацоўныя настаўнікі, выконваўшыя іншыя работы з прычыны адсутнасці свабодных месц у школе. Значная частка моладзі з гэтага-ж ліку пайшла на педагагічную работу, прайшоўшы кароткатэрміновыя курсы пасля сканчэння сярэдняй школы.

Асноўная маса педагогаў, з якой мы прыступілі да будаўніцтва новай, совецкай школы, — гэта педагогі, работаўшыя раней у школе, падрыхтаваныя ва ўмовах старога ладу. Не гледзячы на ўсё гэта, наш настаўніцкі калектыў здаровы, здольны працаваць у совецкай школе і расці з дня на дзень, пашыраючы свой палітычны кругагляд, атрымліваючы моцную ідэйную загартоўку, упарта працуючы над павышэннем сваіх ведаў.

Амаль у кожным раёне нашай вобласці ёсць настаўнікі, паказаўшыя выдатныя ўзоры педагагічнай і грамадскай работы, працаваўшыя не за страх, а за сумленне, з поўным сазнаннем важнасці даручанай ім справы, з вялікім пачуццём адказнасці за яе. Да такіх у першую чаргу адносяцца таварышы: Грудавік А. С. (Камянецкі раён), Макарскі А. А. (Сямяцічы), Анішчук Р. Ю. (Дамачаўскі раён), Гейхрох В. І., Нарадоўская Р. С., Г. Германовіч (г. Брэст), Накала А. П. (Высокаўскі раён), Грабайла К. Л. (Дывін) і многа другіх.

Цікава адзначыць, што настаўнікі, якія ў гаду ўпарта работалі над вывучэннем „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)“ і іншай палітычнай марксісцкай літаратуры, значна лепш справіліся са сваёй педагагічнай работай. Значыць адно не перашкаджае другому, а, наадварот, дапамагае, садзейнічае.

У працэсе гадавой вучэбнай работы мы сустрэліся з яўна варожымі вылазкамі пaасобных настаўнікаў, часова дапушчаных да работы ў нашай школе. У Косаўскім раёне пехта Стражэцкі ўпаўне свядома, з пэўнымі класавымі мэтамі, раздаваў вучням выразкі з польскіх газет, у якіх была надрукавана ўсякая хлусня на Совецкі Саюз, на наш народ. У Шчэрчоўскай няпоўнай сярэдняй школе (Шэрашава) настаўнік Міхалоўскі праводзіў антысовецкую агітацыю ў школе. Гэтыя людзі — ахвосце польскіх паноў і памешчыкаў — зараз зняты з работы, выгнаны з сцен совецкай школы.

Ёсць нямала і другіх прыкладаў, паказваючых, што некаторая, праўда нязначная, частка інтэлігенцыі адстала ад жыцця.

Настаўнік Мацеўскі (Поразава) гвалтоўна заставляў вучняў маліцца богу ў совецкай школе, не гледзячы нават на тое, што ў гэты час быў у яго на ўроках інспектар абласнога аддзела народнай асветы. Мацеўскі, рэгент касцёла, які парушаў усе пастановы ўрада аб совецкай школе і на самай справе нічога агульнага з навукай не меў, зараз зняты з работы. Можна было-б назваць і рад другіх прыкладаў, калі настаўнікі, наведваючы царкву, касцёл ці сінагогу, выконваючы розныя рэлігійныя абрады, паказваюць дрэнныя прыклады сваім вучням, не могуць выхоўваць іх у антырэлігійным духу.

Для дапамогі аддзелам народнай асветы і настаўнікам у справе далейшай рэарганізацыі школы з розных куткоў Совецкага Саюза ў нашу вобласць прыязджаюць вопытныя педагогі, прысылаемыя Народнымі камісарыятамі асветы брацкіх рэспублік. Яны, гэтыя педагогі, дзеляцца сваімі багатымі ведамі і практыкай, арганізоўваюць вакол сябе мясцовых настаўнікаў. Як прыклад добрай, адданай работы прысланых педагогаў можна адзначыць тт. Танькову (Маларыта), Абразцову (15 школа горада Брэста), Мартынава (Сямяцічы), Абрамаву (Кляшчэлі) і цэлы рад іншых.

Выкарыстоўваючы лепшыя кадры, знаходзячыяся ў нашым распараджэнні, у летні перыяд мы арганізоўваем курсы ўдасканалення настаўнікаў пачатковых і сярэдніх школ. Курсамі перападрыхтоўкі настаўнікаў толькі пачатковых школ будзе ахоплена 1600 чалавек. Урадам асігнавана на гэту справу 81.600 рублёў. На курсах настаўнікі будуць вывучаць асновы марксізма-ленінізма, нашу метадалогію, педагогіку, методыку. Курсы павінны з'явіцца важным мерапрыемствам у павышэнні кваліфікацыі педагогаў.

Акрамя гэтага па вобласці рыхтуецца 665 чалавек новых настаўнікаў на шасці і чатырохмесячных курсах, арганізаваных у Пружанах, Косаве, Брэсце і Гайнаўцы. Будучыя настаўнікі — у асноўным выхадцы з сялян, рабочых і працоўнай інтэлігенцыі. Трэба спадзявацца, што яны ўнясуць у работу школы свежы, здаровы струмень.

Педагагічных кадраў яшчэ недастаткова ў нашай вобласці для таго, каб забяспечыць усё растучую і пашыраючуюся школьную сець. Значную частку настаўнікаў мы павінны яшчэ атрымаць ад Народнага камісарыята асветы БССР, у асаблівасці кваліфікаваных кадраў для 8—10 класаў па беларускай мове, літаратуры і гісторыі.

Педагагічныя кадры будуць адказваць вялікім патрабаванням, стаячым перад школай, толькі пры ўмове аказання ім практычнай дапамогі ў павышэнні ідэйна-палітычнага ўзроўню з боку аддзелаў народнай асветы. Трэба прызнаць, што да гэтага часу дапамога настаўнікам аказвалася ў недастатковай ступені. Бягучы навучальны год паказаў вялікія недахопы ў рабоце з настаўнікамі. У новым навучальным годзе мы павінны будзем карэнным чынам перабудаваць гэту работу, узмацніць яе.

Іванова А. І.

Інтэрв'ю Гітлера амерыканскаму публіцысту Віганду

БЕРЛІН, 15 чэрвеня (ТАСС). Як перадае Германскае інфармацыйнае бюро з Нью-Йорка, Гітлер даў інтэрв'ю вядомаму амерыканскаму публіцысту Карлу фон Віганду. Аб гэтай гутарцы Віганд паведаміў наступнае: „Амерыка—амерыканцам, Еўропа—еўрапейцам. Гэты прынцып дактрыны Монрэ, — заявіў мне Адольф Гітлер,—забяспечыў-бы ў выпадку яго ўзаемнага захавання не толькі сталы мір паміж старым і новым светам, але паслужыў-бы ідэальнай асновай для міру ва ўсім свеце. Гітлер з абурэннем заклаймі ў сцвярджэнні быццам ён намераваўся якім-небудзь чынам умяшацца ў справы заходняга паўшар'я і заявіў, што такога намеру ў яго думках ніколі не было. Па словах Гітлера, страх Паўночнай і Паўднёвай Амерыкі перад ім, ці перад Германіяй, хоць і можа разглядвацца як штосці вельмі лісьлівае, але ўсё-ж з'яўляецца наіўным і смешным. Што-ж датычыцца думкі аб магчымасці вытварыць з Еўропы напад на Амерыку з мора і паветра пры дапамозе „легендарнай пятай калоны", „Германія ні раней, ні зараз не мела і не мае тэрытарыяльных і палітычных інтарэсаў на амерыканскім кантыненце. Хто сцвярджае адваротнае, наўмысна хлусіць. Як арганізуе сваё жыццё амерыканскі кантынент, нас не цікавіць. Гэта адносіцца не толькі да Паўночнай Амерыкі, але і да Паўднёвай Амерыкі. Я не думаю, што дактрына Монрэ магла і можа разглядвацца як аднабаковае неўмяшанне, бо мэта гэтай дактрыны заключалася не толькі ў тым, каб перашкодзіць умяшанню еўрапейскіх дзяржаў у амерыканскія справы, што дазваляе сабе Англія, тэрытарыяльна і палітычна зацікаўленая ў Амерыцы, але таксама аб тым, каб перашкодзіць умяшанню Амерыкі ў еўрапейскія справы. Той факт, што Георг Вашынгтон папярэджваў аб гэтым амерыканскі народ сцвярджае лагічнасць і разумнасць такога тлумачэння. Пагэтаму я гавару „Амерыка—амерыканцам, Еўропа — еўрапейцам".

На маё пытанне аб адносінах Гітлера да праграмы ўзбраенняў, прапанаванай Рузвельтам, ён адказаў: „Я прытрымліваюся дактрыны Монрэ пры адказе на гэтае пытанне. Праграма ўзбраенняў ЗША мяне не цікавіць. Я сам вымушан ужо некалькі гадоў работаць над велізарнейшай у свеце праграмай узбраенняў, пагэтаму магу добра адрозніваць фантастычную балбатню ад рэальных магчымасцей і практычнага жыцця. Па гэтаму пытанню ёсць вельмі многа бязглуздых уяўленняў".

Я спрабаваў высветліць адносіны Гітлера да продажу амерыканскіх ваенных матэрыялаў заходнім дзяржавам. Ён адказаў вельмі ўпэўнена: „Інтэрвенцыя Амерыкі ў выглядзе масавых паставак самалётаў і ваеннага матэрыяла не можа змяніць рэзультаты гэтай вайны. Няма патрэбнасці тлумачыць прычыны гэтага. Гэта будзе вырашана самой рэчаіснасцю". На маё пытанне аб „пятай калоне" Гітлер адказаў з адценнем сарказма: „Што азначае так званая „пятая калона", я не магу сабе нічога ўявіць, гэта калона існуе толькі ў розумах фантазёраў ці як здань вынайдзеная бясcовеснай прапагандай для зусім ясных мэт. Калі пяздольныя ўрады спачатку ўцягваюць свае народы ў вайну, а затым церпяць фіяска, зразумела, што яны жадаюць пералажыць віну на другіх. Галоўнай-жа мэтай гэтага з'яўляецца стварэнне фармальнай назвы для апазіцыі, якая натуральна маецца ў кожнай краіне. Гэта апазіцыя не мае нічога агульнага з Германіяй. Хутчэй наадварот. Нашы праціўнікі праіграюць гэтую вайну, не таму, што ў іх краінах ёсць „пятая калона", а таму, што іх палітыкі з'яўляюцца бяссовеснымі, разлажыўшыміся ці абмежаванымі людзьмі. Яны праіграюць гэтую вайну таксама таму, што іх ваенная арганізацыя слабая, іх ваеннае кіраўніцтва ў сапраўднасці жалкае".

Я спытаў Гітлера,—прадаўжае Віганд, — ці намеран ён знішчыць Брытанскую імперыю. На гэта паследваў адказ: „Я ніколі не жадаў і не ставіў сваёй мэтай знішчэнне Брытанскай імперыі. Наадварот, яшчэ да пачатку гэтай вайны я прапанаваў англійскаму ўраду дапамогу ад Германіі для захавання імперыі. Але мая прапанова была пагардліва адхілена. Я не патрабаваў ад Англіі нічога, акрамя роўнапраўя для Германіі і аховы германскага ўзбярэжжа Англіяй у выпадку ўцягнення Германіі ў вайну і, нарэшце, звароту мне германскіх калоній. Я іх атрымаю. У Лондане зусім адкрыта заяўлялі і пісалі, што нацыянал-сацыялізм павінен быць знішчан і Германія павінна быць раздроблена, канчаткова разброена і знясілена. Я-ж ніколі не выражаў такіх мэт і намераў у адносінах Англіі. Пасля таго, як Англія праігрывала сражэнне за сражэннем, лонданскія кіраўнікі са слязьмі звярнуліся да Амерыкі і заявілі, што Германія пагражае Брытанскай імперыі і імкнецца да яе знішчэння. У гэтай вайне сапраўды павінна быць коe-што знішчана, а імена — імперыялістычная кліка, якая заўсёды гатова для сваіх асабістых ніякіх інтарэсаў дапусціць знішчэнне мільёнаў людзей. Гэта зробім не мы, а іх уласныя народы. Я ў гэтым упэўнен.

Гітлер заявіў, што сучасная вайна ліквідуе сістэму марскога кантроля, якую ў сучасны момант практыкуе Англія, гэта будзе на карысць усяму свету. „Калі мы патрабуем свабоду марэй, то мы разумеем пад гэтым свабоднае і неабмежаванае права ўсіх неваюючых краін свабодна карыстацца марамі для сувязі друг з другам".

Гітлер далей заявіў: „Германія не мае ні тэрытарыяльных, ні палітычных інтарэсаў у Міжземным моры. Наогул германскі народ адхіляе той погляд, згодна якога кожны мае права, нават павінен умешвацца ўсюды. Калі некаторыя народы на чале з Англіяй і Францыяй заяўляюць, што яны маюць інтарэсы ва ўсім свеце, то гэта з'яўляецца прэтэнзіяй на сусветнае панаванне, якое не пацерпяць прабуджаючыяся народы. Германія, напрыклад, не будзе цярпець, каб на яе жыццёвым прасторы распаўсюджваўся-б уплыў другой дзяржавы. Але за тое Германія не ўмешваецца ў справы, якія знаходзяцца за межамі жыццёвых інтарэсаў, якія ў першую чаргу датычацца другіх народаў. Але калі, напрыклад, англійскі міністр заяўляе, што граніца Англіі знаходзіцца на Рэйне, то гэта гучыць глупа і недапушчальна задзёрыста. Было-б таксама глупа калі-б я заявіў, што граніцы Германіі знаходзяцца па Місісіпі і Амазонцы ці Жоўтай рацэ. Ва ўсякім выпадку мы зараз канчаткова вырашым пытанне аб Рэйнскіх граніцах так, што ў будучым, напэўна, англійскія прэм'ер-міністры не будуць блытаць геаграфічных паняццяў".

Я спытаў Гітлера, ці не паведаміць ён мне ў кароткіх рысах сваё ўяўленне аб будучым мірным дагаворы. Але ён не быў схільным датыкацца гэтай тэмы больш падрабязна і сказаў мне: „Мэтай Германіі, уласна, з'яўляецца толькі аднаўленне міру. Бо не Германія аб'явіла вайну Англіі і Францыі, а Англія і Францыя пачалі вайну супроць Германіі пад смешнымі прадлогамі. Асноўным прынцыпам гэтага міру ва ўсякім выпадку павінна быць прызнанне таго, што сапраўднае становішча міру наступіць толькі тады, калі будуць улічаны ўсе жыццёвыя інтарэсы вялікіх народаў; толькі пустыя галавы могуць думаць, што толькі мір яшчэ больш жорсткі чым Версальскі быў-бы лепш Версальскага".

ВАЙНА Ў ЗАХОДНЯЙ ЕЎРОПЕ

Зводка вярхоўнага камандвання германскай арміі

БЕРЛІН, 15 чэрвеня (ТАСС). Як паведамляе Германскае інфармацыйнае бюро, стаўка вярхоўнага галоўнакамандуючага ўзброенымі сіламі Германіі перадае: „Ад нізоўяў ракі Соны да ракі Маас прадаўжаецца праследванне праціўніка. Ва многіх месцах часці французскай арміі здаліся ў палон без бою. Апрыраваўшыя ў апошнія дні злучэнні праціўніка, складаліся з наспех сабраных часцей і рэштак разбітых французскіх дывізій. З 5 чэрвеня ўзята ў палон звыш 200 тысяч чалавек.

Учора на саарскім фронце германская авіяцыя бамбардыравала лінію Мажыно. Германскія войскі ўторгліся ў раён французскіх умацаванняў лініі Мажыно і захапілі некалькі ўмацаванняў. Узята група моцных умацаванняў Сааральбен-Вест. У раёне Вердэн-Мец-Бельфор бамбардыроўкай знішчана многа саставаў паяздоў. У ноч 15 чэрвеня самалёты праціўніка вытварылі налёты на Заходнюю і Паўднёва-Заходнюю Германію. Страты праціўніка ў паветры за 14 чэрвеня—43 самалёты. 5 германскіх самалётаў не звярнуліся на базы. Страты праціўніка ў паветры за 13 чэрвеня, па дадатковых даных, 29 самалётаў.

У раёне Нарвіка германскія войскі без бою захапілі Харстад і Тромсе.

Зводка італьянскага камандвання

РЫМ, 15 чэрвеня (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Стэфані вярхоўнае камандванне італьянскай арміі перадае: „На альпійскім фронце нашы пазіцыі палепшаны шляхам захаплення некаторых пунктаў. Узята многа палонных. Раніцой 13 чэрвеня вытварыўся марскі бой. Патоплен эсмінец праціўніка.

Непрыяцельскія караблі абстралялі ўзбярэжжа Генуэзскага заліва. Ёсць многа раненых і забітых сярод грамадзянскага насельніцтва.

У Італьянскай Усходняй Афрыцы наша авіяцыя вытварыла ў ноч на 13 чэрвеня паспяховыя налёты на марскія авіяцыйныя базы Адэна (англійская база каля ўвахода ў Краснае мора). Збіт адзін самалёт праціўніка. Адзін з нашых самалётаў не звярнуўся на базу. Вечарам наша авіяцыя бамбардыравала паветраную базу Важыра. Знішчана тры самалёты.

Англійскія паведамленні

ЛОНДАН, 16 чэрвеня (ТАСС). Газета „Н'юс кронікл" піша, што французская армія пасля бесперапынных баёў вельмі стомлена і мае патрэбу ў адпачынку. Сістэма абароны, створаная Вейганам, прадаўжае ўтрымлівацца не гледзячы на велізарнае даўленне. Аднак сказваецца значная перавага немцаў у зброі і перавага ў паветры. Сістэматычна абнаўляючыяся, германскія войскі не гледзячы на вялікія страты прадаўжаюць атакі з неслабяючай энергіяй.

Газета „Дэйлі тэлеграф энд Морнінг пост" перадае, што ў апошні час распаўсюджваюцца чуткі, быццам пагоршанне ваеннай абстаноўкі прывядзе да стварэння палітычнай групы, выступаючай за мірныя перагаворы. Аднак вядомыя асобы ўпэўнены, што захоўваючая боездольнасць французская армія можа адыходзіць да прыбыцця дадатковай дапамогі, знаходзячайся ў шляху.

ЛОНДАН, 15 чэрвеня (ТАСС). Па паведамленнях агенцтва Рэйтэр да гэтага часу страты Італіі ў гандлёвым флоце—каля 211 тысяч тон. Частка суднаў водазмяшчэннем у 80 тысяч тон затрымана ў англійскіх тэрытарыяльных водах.

НЬЮ-ЙОРК, 15 чэрвеня (ТАСС). Як перадае агенцтва Юнайтэд Прэс, у рэзультаце нападу 11 чэрвеня самалётаў марскога флота на Торбук адзначаны пападанні на італьянскі крэйсер „Сан Джыорджыо" і 2 падводныя лодкі.

ЛОНДАН, 15 чэрвеня (ТАСС). Міністэрства авіяцыі паведамляе, што буйныя злучэнні англійскіх самалётаў у ноч на 14 чэрвеня бамбардыравалі тылавыя камунікацыі германскіх войск у раёне Марны і Сены. Скінутыя ў раёне Сен-Мішэль запальвацельныя бомбы выклікалі ўзрывы, а ў палявых складах боепрыпасаў вялікія пажары. Асобныя злучэнні бамбардыравалі докі Булоні, аэрадромы і гарматныя батарэі ў раёне Жызора. Бамбардыраван поезд, стаяўшы ля вакзала Рэймса. Вялікія пашкоджанні прычынены чыгуначнай станцыі Лаон.

Французскія паведамленні

ЛОНДАН, 15 чэрвеня. (ТАСС). Французскае камандванне перадае: „На ўсім фронце прадаўжалася сражэнне, насіўшае ў некаторых пунктах менш жорсткі характар. Нашы войскі прадпрынялі контратакі. 14 чэрвеня праціўнік прадпрыняў жорсткае наступленне на пазіцыі на захад ад ракі Саар. Атака адбіта з цяжкімі стратамі праціўніка".

Адказ Рузвельта на зварот Рэйно

ЛОНДАН, 15 чэрвеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае адказ Рузвельта на зварот Рэйно: „Я пасылаю вам адказ на ваш зварот, які мы з усёй паспешнасцю і дружаскімі пачуццямі вывучылі. Перш за ўсё дазвольце мне яшчэ раз выразіць усё растучае пачуццё захаплення, з якім амерыканскі народ і яго ўрад адносяцца да мужнасці, з якой французскія арміі аказваюць супраціўленне праціўніку, уторгшамуся на французскую тэрыторыю.

Я таксама жадаю з усёй сілай падкрэсліць, што ўрад ЗША, робячы ўсё магчымае ў сучасных умовах, зрабіў магчымым для саюзных армій атрымаць на працягу апошніх тыдняў самалёты і артылерыю, рознага роду боепрыпасы, што амерыканскі ўрад падвоіць свае намаганні ў гэтым напрамку зараз, пакуль урады саюзнікаў будуць працягваць сваё супраціўленне. Я ўпэўнена магу заявіць, што амерыканскія ваенныя матэрыялы няспынна будуць накіроўвацца саюзнікам ва ўсё ўзрастаючай ступені".

Далей Рузвельт заяўляе, што ўрад ЗША: „будзе лічыць незаконным любыя спробы парушыць незалежнасць і тэрытарыяльную цэласнасць Францыі." У заключэнне Рузвельт заявіў: „Я думаю, што вы не вытлумачыце мае заявы як ваенныя абавязацельствы. Толькі кангрэс можа ўзяць на сябе такія абавязацельствы".

Заява Рузвельта

ВАШЫНГТОН, 15 чэрвеня (ТАСС). Адказваючы на пытанні прадстаўнікоў друку адносна прамовы Рэйно, у якой ён звярнуўся да ЗША за дапамогай, Рузвельт заявіў, што ЗША аказваюць максімальную дапамогу Англіі і Францыі.

НЬЮ-ЙОРК, 15 чэрвеня (ТАСС). Агенцтва Юнайтэд Прэс паведамляе, што афіцыяльныя кругі, каментыруючы прамову Рэйно па радыё, прызнаюць, што ЗША не ў стане прадставіць Францыі дастаткова самалётаў і танкаў. ЗША не ў сілах дапамагчы Францыі і лічаць, што зараз позна аказваць ёй дапамогу.

Вайна Італіі з англа-французскім блокам

ЛОНДАН, 15 чэрвеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што самалёты Паўднёва-Афрыканскага Саюза бамбардыравалі аэрадром Кісмаі і ўзбярэжжа Італьянскага Самалі. У казармах ўспыхнуў пажар. Усе самалёты звярнуліся на базу.

ЛОНДАН, 15 чэрвеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што французскае камандванне перадае: „У ноч на 14 чэрвеня марская авіяцыя саюзнікаў бамбардыравала і падпаліла нафтасховішчы ў раёне Венецыі. Другія авіяцыйныя атрады кінулі лістоўкі над Рымам. Французскія караблі бамбардыравалі прамысловыя прадпрыемствы і чыгуначныя шляхі на італьянскім узбярэжжы".

Разрыў дыпламатычных адносін паміж Італіяй і Егіптам

РЫМ, 15 чэрвеня (ТАСС). Па паведамленню агенцтва Стэфані, егіпецкі ўрад уручыў італьянскаму ўраду заяву: „З прычыны аб'явы вайны з боку Італіі егіпецкі ўрад, у суадпаведнасці з дагаворам аб саюзе з Англіяй, рашыў парваць дыпламатычныя адносіны з італьянскім урадам. Егіпет будзе захоўваць абавязацельствы перад Англіяй і зробіць усё неабходнае ў прадзелах сваёй тэрыторыі для аказання саюзніку дапамогі. Егіпет уступіць у вайну ў выпадку, калі падвергнецца нападу з боку Італіі.

Газета „Пополо ді Рома" аб адстаўцы Даладзье

РЫМ, 15 чэрвеня (ТАСС). Газета „Пополо ді Рома" перадае, што Даладзье быў вымушан падаць у адстаўку у сувязі з тым, што ён стаяў за сепаратны мір з Германіяй.

Абвяржэнне чутак аб сепаратным міры

ЛОНДАН, 15 чэрвеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што лонданскія кругі абвяргаюць чуткі, быццам Францыя намераваецца заключыць сёння сепаратны мір.

Нарада Лебрэна з Лавалем

НЬЮ-ЙОРК, 15 чэрвеня (ТАСС). Агенцтва Юнайтэд Прэс паведамляе з Жэневы аб рознагалоссях паміж Лебрэнам і Рэйно. Лебрэн выказваецца за заключэнне сепаратнага міру з Германіяй і Італіяй, а Рэйно супроць. Указваюць, што Лебрэн раіўся з былым прэм'ерам Лавалем, які падтрымлівае Лебрэна.

Развіццё вайны ў Міжземным моры

САФІЯ, 15 чэрвеня (ТАСС). Газета „Зора" паведамляе, што ў Рыме атрыманы весткі аб нарадзе саюзнікаў, па якой Англія запэўніла Францыю, што Егіпет уступіць у вайну. Англійскі ўрад абавязаўся скаваць італьянскія войскі ў Рэдзіж і Міжземным моры. Па думцы італьянскага друку, першыя рашаючыя сутычкі саюзнікаў з Італіяй адбудуцца ў Афрыцы".

Ваенныя дзеянні ў Кітаі

У Цэнтральным Кітаі

Па паведамленню агенцтва Рэйтэр, Ічан знаходзіцца ў руках кітайцаў. Японскія войскі пранiклі ў паўднёва-усходнія ваколіцы горада.

Паведамленняў з другіх франтоў няма.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

З хутароў у калгасны цэнтр

11 хутарскіх гаспадарак калгаснікаў сельскагаспадарчай арцелі „Парыжская Комуна", Высокаўскага раёна, падалі заявы аб сваім жаданні перавезці свае будынкі з хутароў у калгасны цэнтр. Іх просьба задаволена.

Калгас прыступіў да перавозкі хат і надворных будынкаў з хутароў у калгаснае сяло.

Перад фіналам розыгрыша

На стадыёнах горада праходзяць чарговыя сустрэчы футбольных каманд на першынства Брэста.

Зусім нечаканым быў рэзультат матча „Будаўнік цэнтра" — „Буравеснік". Маладая каманда „Буравеснік" аказала ўпартае супраціўленне значна мацнейшай камандзе „Будаўніка". Першы тайм ігры не даў ніякага выніку, і толькі ў пачатку другога тайма „Будаўнік цэнтра" змог забіць першы і апошні гол у вароты „Буравесніка".

Каманда „Дома Чырвонай Арміі" сустрэлася са „Спартаком". З першых жа мінут Дацэвіч (ДЧА) праводзіць у вароты „Спартака" два мячы. „Спартак" дапускае тактычную памылку, поўнасцю перайшоўшы ў абарону. Праз некаторы час Гадлеўскі і Печко („Спартак") робяць лік 6:2, з буйным лікам спартакаўцы выходзяць пераможцамі.

Піонерскі лагер у Белавежы

ГАЙНАЎКА. Сакратар Гайнаўскага райкома камсамола тав. Юхтэр паведаміў нашаму супрацоўніку, што 20 чэрвеня ў Белавежы адкрываецца піонерскі лагер. У лагер выязджае 225 дзяцей рабочых Гайнаўскага лесазавода, вузкакалейкі і г.д. Лагер размешчан у парку, у жывапіснай мясцовасці недалёка ад ракі.

Лячэнне падмерзлых пладовых дрэў

Моцныя марозы прайшоўшай зімы нанеслі вялікія пашкоджанні нашым садам. Канчаткова вымерзлі ўсе немарозаўстойлівыя сарты ігруш, чарэшань, яблынь. Астатнія дрэвы ў меншай або большай ступені пашкоджаны. Нават здаровыя, з выгляду непашкоджаныя дрэвы пасля такой перазімоўкі адчуваюць сябе хворымі.

Адсюль перад намі, работнікамі сельскай гаспадаркі, стаіць вялікая задача зменшыць магчымасць страты пладовых насаджэнняў шляхам своечасовага правядзення аграмерапрыемстваў.

У № 132 газеты „Зара" ад 14 чэрвеня 1940 г. ужо быў надрукаван артыкул прафесара П. Г. Шытт пад загалоўкам „Арганізаваць правільны догляд за пашкоджанымі садамі". У даным-жа артыкуле раскажам аб лячэнні пашкоджаных дрэў.

Наглядаючы за пашкоджанымі дрэвамі пасля зімы 1928—1929 года, можна было заўважыць, што стварыўшыяся ад марозаў раны на штамбах у суччах з кожным годам павялічваліся, адміралі паасобныя сукі, а затым заміралі цэлыя дрэвы. Працэс заміранне пашкоджаных дрэў працягваўся некалькі гадоў, працягваецца ён яшчэ і цяпер.

Для змяншэння страт пашкоджаных дрэў прараблялiся розныя метадамі ўсе магчымыя вопыты. Самым лепшым метадам з'яўляецца лячэнне дрэў шляхам прышчэпкі. Прымяніць можна прышчэпку дасаджанымі дзічкамі крануўшымся пабегам ніжэй ран і, нарэшце, прышчэпку масцікам.

Лячэнне можна праводзіць ранняй вясной і ў перыяд сокаруху. Лячэнне ранняй вясной праводзіцца наступным чынам: на штамбе пашкоджанага дрэва робіцца зрэз кары шырынёй таўшчыні чаранка, даўжынёй каля чатырох сантыметраў, на чаранку такі-ж зрэз, затым прылажыць чаранок да падвою зрэзу так, каб камбіяжныя слаі прывою і падвою супадалі друг з другам, і потым абвязаць.

Лячэнне у час сокаруху праводзіць трэба шляхам прышчэпкі масцікам, але не пазней першай паловы ліпеня. Для гэтага трэба ўзяць аднагадовы пабег неабходнай даўжыні, на абодвух канцах зрабіць косныя зрэзы. Вышэй і ніжэй пашкоджанага месца зрабіць прадольны надрэз кары, пад якую ўставіць канцы пабега, пасля чаго абвязаць і абмазаць. Калі пабег у месцах прышчэпкі прырасце, ён становіцца праваднікам спажыўных вяшчэстваў, замяняючы сабой сасуды пашкоджанага ўчастка і драўясіны. Гэты спосаб лячэння даволі цяжкі і патрабуе ўжо падрыхтоўкі восенню чаранкоў у спячым выглядзе.

Як вядома, ніжэй каранявой шыйкі пашкоджанага дрэва вырастаюць каранявыя адпрыскі, якія можна скарыстаць для лячэння. Адзін альбо некалькі адпрыскаў трэба прышчапіць на 15 сантыметраў вышэй раны, тым самым прадставіць магчымасць перамяшчэння спажыўных вяшчэстваў к месцам, знаходзячымся вышэй раны. Тэхніка лячэння, як і ў ранейшым выпадку, праводзіцца ў перыяд сокаруху. У выпадку адсутнасці каранявых адпрыскаў можна прышчапіць верхні пабег дасаджанай дзічкі.

Можна таксама прышчапіць чаранок ніжэй і вышэй раны пашкоджанага дрэва. Падобна-ж лячыць трэба веткі ў кроне.

Можна скарыстаць ваўчкі, якія звычайна распускаюцца ніжэй раны пашкоджанага дрэва і прышчапіць верхнія канцы іх вышэй раны.

Вось ў асноўным спосабы лячэння пашкоджаных дрэў, на якія неабходна звярнуць асаблівую ўвагу як у гэтым годзе, так і ў наступных з тым, каб забяспечыць усямернае развіццё садаводства.

Я. Ф ДАБРАЛІНСКАЯ,
аграном Брэсцкага абласнога зямельнага аддзела.

БРЭСЦКАЙ АБЛАСНОЙ КАНТОРЫ БЕЛАРУСКАГА ГАНДЛЁВАГА ПЛОДА-ГАРОДНІННАГА ТРЭСТА

ПАТРЭБНЫ:

юрысты-кансультанты, старшы таваравед па бульбе, старшы таваравед па пладах, старшы аграном і аграном адказны па садах, загадчыкі складамі, старшы інжынер-будаўнік і інжынер па лесарасправацоўцы, старшы эканаміст па працы, старшы эканаміст фінансіст, галоўны бухгалтар, намеснік галоўнага бухгалтара, бухгалтар рэвізор, вартаўнікі.

ДЛЯ МІЖРАЙКАНТОР

ВЫСОКАЕ — галоўны бухгалтар і аграном
КОБРЫН — аграном
ПРУЖАНЫ— аграном

За даведкамі звяртацца ў аддзел кадраў з 10 да 4 гадзін штодзённа па адрасу: Маскоўская 26, тэлефон 263.

Дырэкцыя.

СЁННЯ У КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр „1-га МАЯ"
ПАТРИОТ

Кінотэатр імені ГОРКАГА
ЛИЧНОЕ ДЕЛО

Кінотэатр „КІМ"
КОНЦЕРТ НА ЭКРАНЕ

Брэсцкаму гарадскому аддзелу аховы здароўя

ПАТРЭБНЫ

бухгалтары і рахункаводы.

Адрас рэдакцыі: г. Брэст, вуліца імені Карла Маркса 29. Тэлефоны 1—17, 1—22, 6—16. Друкарня ім. Варашылава Абласлiт № [illegible]